

radaspilnot.org.ua

Національний Діалог

№ 1

● вересень 2017 ●

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА ГАЗЕТА РАДИ НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ УКРАЇНИ (РНСУ)

Ви тримаєте в руках ПЕРШИЙ номер нової газети

Газета Ради національних спільнот України
надасть новий імпульс
національному діалогу в державі!

Концепція газети «Національний діалог»

Загальні положення

«Національний діалог» – щомісячна інформаційно-аналітична газета «Ради національних спільнот України» (РНСУ), метою якої є всебічне і об'єктивне інформування широкого кола читачів про діяльність Ради, етнічних спільнот в Україні та за її межами.

Вона виходить раз на місяць і містить постійні і періодичні рубрики та підрубрики, в яких розміщуються новини у сфері політики, бізнесу, фінансів, культури, історії, туризму, освіти, релігії; інформація про діяльність РНСУ, а також її членів – понад 327 організацій національно-культурних товариств України.

Мета і особливості видання

Головна відмінна особливість цього видання – відступ від традиційних для українських ЗМІ підходів до подання інформації і орієнтація на широкі цільові групи споживачів (читачів).

Принцип газети – виходити з необхідності подавати інформацію тим споживачам (читачам), які її потребують. Ідеологією видання є свобода у висловлюванні різних думок, які не виходять за межі правового поля України. Це означає, що газета об'єктивно реагує на всі події, не обходить «незручних» питань, публікує різні думки з широкого кола актуальних проблем.

Передбачається поширення газети передплатникам і в органи державної влади України та міста Києва (Адміністрація Президента, Кабінет Міністрів, Верховна Рада, міністерства і відомства), Київська міська Рада).

Це дозволить уже з початкової стадії зробити видання впливовим і спростити процес налагодження робочих контактів з багатьма державними структурами.

Цільова аудиторія газети

Газета розрахована на таку аудиторію:

- Посольства;
- Органи державної влади України;
- Банки і страхові компанії;
- Представництва міжнародних компаній;
- Великий і середній бізнес;
- Міжнародні організації і фонди;
- Культурні центри;
- Національно-культурні товариства України;
- Організації українців за кордоном (у діаспорі);
- Туристичні фірми і агентства;
- Бібліотеки (центральні і районні)
- Вищі навчальні заклади та ін.

В рубриках газети

висвітлюються новини, історія діяльності РНСУ та національно-культурних спільнот України – членів РНСУ, інформація про поточні події в Україні, новини культури, науки, освіти, спорту, юридичні консультації, актуальні інтерв'ю, новини з усього світу, реклама та ще багато всього, що цікавить читачів!

«Я українець вірменського походження»

Ашот АВАНЕСЯН,

Голова Ради національних спільнот
України: «Наша багатонаціональна
країна нагадує прекрасний букет квітів.»

АШОТ Дадікоєвич Аванесян – заслужений діяч культури України. З 1986 року він веде активну громадську діяльність, спрямовану на збереження та розвиток культури і мов представників національних спільнот України і збагачення міжетнічних відносин. 2007-го року очолив Спільку громадських організацій «Рад національно-культурних громад». На посаді голови Ради Ашот Дадікоєвич Аванесян проводить плідну діяльність з метою об'єднання громадських організацій міста Києва та України на ґрунті спільних інтересів національно-культурних громад і відродження національно-культурних цінностей.

7 травня 2014 року Рада оголосила Меморандум «Про міжнаціональну згоду в Україні» із закликом об'єднати зусилля для збереження єдності української нації, цілісності території держави, досягнення миру і злагоди в суспільстві та протидії поширенню екстремізму і міжнаціональної ворожнечі.

У 2015 році А. Аванесян обраний головою Ради національних спільнот України.

Сьогодні Ашот Дадікоєвич – гість нашої газети.

– **Що являє собою Рада, яку Ви очолюєте?**

– Рада національних спільнот України є одним із основних національно-культурних об'єднань України і працює на

благо розвитку культур представників різних етносів, проводить активні дії, які мають на меті зміцнення братерства між народами, а також безліч національних свят, фестивалів, виставок, концертів, конференцій, форумів, конгресів, семінарів, засідань, круглих столів, з'їздів та інших заходів, сприяє культурній автономії кожного національного товариства. Головними завданнями об'єднання є збереження єдності української нації, цілісності території держави, досягнення миру та злагоди в суспільстві. До функцій Ради належить співпраця і консолідація зусиль, спрямованих на гармонізацію міжнаціональних відносин, збереження міжнаціональної злагоди в суспільстві, консолідацію та розвиток національностей України.

Наша держава багатонаціональна, багатокультурна, поліетнічна країна. В Україні проживають представники 134 національностей. Потрібно правильно координувати їхню діяльність, щоб на міжнаціональному ґрунті не було ніяких конфліктів. Щоб у нас був національний діалог, склалися хороші взаємовідносини між різними етнічними спільнотами.

Ми, як громадська платформа Рада національних спільнот України, і керівники різних громадських організацій, які входять до нашої Ради, дотримуємося толерантності. Взагалі Україна дуже толерантна держава. Ми виступаємо за мир, територіальну цілісність України, за наш Крим, за наш Донбас. Ця як аксіома, інші підходи нами не розглядаються. Головне наша багатство – це люди, які є носіями історії і культури свого народу і української культури та національної єдності.

– **Як давно Ви почали займатися громадською діяльністю?**

– З початку горбачовської перебудови. Ще у 1985-1986 роках ми з однодумцями активно допомагали постраждалим від Чорнобильської катастрофи. Потім відгукнулися на трагічні події 1988 року у Вірменії, де стався страшний землетрус.

1989-го року з'явилася Рада національно-культурних товариств міста Києва. А після здобуття Україною Незалежності

Продовження інтерв'ю читайте на стор. 4

«26 років Незалежності України: досягнення та перспективи розвитку державної етнонаціональної політики»

28 серпня в Києві, в агенції УКРІНФОРМ, відбулася Всеукраїнська конференція «26 років Незалежності України: досягнення та перспективи розвитку державної етнонаціональної політики».

Організатором Всеукраїнської конференції виступила «Рада національних спільнот України».

У заході взяли участь керівники Всеукраїнських об'єднань національних товариств та регіональних громадських організацій етнічних спільнот, науковці, митці, представники ЗМІ та громадськості. Серед почесних гостей – Перший заступник Міністра культури України Світлана Фоменко, директор Департаменту у справах релігій і національностей Міністерства культури України Андрій Юраш, в. о. Координатора системи ООН в Україні, директор ЮНЕЙДС в Україні Яцек Тишко. Модератором заходу виступив голова експертної ради міністерства культури України, директор Інституту соціології, психології та соціальних комунікацій НПУ імені М. П. Драгоманова, заслужений діяч науки і техніки України, доктор історичних наук, член-кореспондент НАН України, професор Володимир Борисович Євтух.

Конференція розпочалася з вітального слова Голови РНСУ, президента Національного Конгресу вірмен України, заслуженого діяча культури України Ашота Аванесяна. У своїй доповіді на

тему «Досягнення, проблеми та перспективи діяльності національно-культурних спільнот України» він зазначив, що міжнаціональні відносини в країні потребують уваги з боку держави і підкреслив, що, не зважаючи на певні проблеми у різних сферах суспільного життя, представники етнічних спільнот ведуть активну громадську роботу, спрямовану на консолідацію багатонаціонального народу України в єдину Українську націю. Також, він подякував Міністерству культури України та Департаменту у справах релігій і національностей Міністерства культури за плідну співпрацю у проведенні заходів і етнонаціональних культурно-просвітницьких проектів «Ради національних спільнот України».

Керівництво «Ради національних спільнот України» висловлює величезну подяку за підтримку у проведенні заходу президенту компанії «Арч ЛТД» Віталію Саркісовичу Григорянцу та голові українського представництва «Арч ЛТД», заступнику голови Ради – Різвану Бабаєву.

В основній частині конференції від-

значилися тематичними виступами: професор В. Б. Євтух – «Забезпечення прав національних спільнот у складних соціально-політичних ситуаціях», відомий фахівець у сфері міжнаціональних відносин Ю. Є. Решетніков – «До питання організаційно-інституційного забезпечення реалізації державної етнонаціональної політики», співголова Асоціації єврейських організацій і громад (ВААД) України Й. С. Зісельс – «Національні громади України у процесі творення української політичної нації», політолог, голова платформи соціально-гуманітарних ініціатив та інновацій «Єдиний координаційний центр» О. А. Саакян – «Неоколоніалізм Російської Федерації у 21 сторіччі», український політик та громадський діяч, народний депутат України 4-х скликань, директор Українського Інституту дослідження екстремізму О. О. Зарубінський, який висвітлив основні етапи становлення державної політики у сфері міжнаціональних відносин за роки Незалежності України, провідний науковий співробітник відділу теорії та історії політичних наук, Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І.Ф. Кураса НАН України, кандидат історичних наук О. В. Заремба – «Національна спільнота України – шляхи інтеграції».

Учасники заходу заслухали й обговорили важливі питання діяльності

та перспектив розвитку національних спільнот України в загальнодержавному контексті, визначили основні актуальні завдання щодо розвитку міжнаціональних відносин у державі, що знайшли відображення в Резолюції Всеукраїнської конференції, яку оголосила заступник голови «Ради національних спільнот України» Інеш Кдилова.

Після обговорення та затвердження Резолюції конференції відбулася урочиста церемонія нагородження активістів громадських організацій етнічних спільнот з нагоди 26-річчя Незалежності України Почесними грамотами Кабінету Міністрів України, Міністерства культури України та «Ради національних спільнот України». Присутні бурхливими оплесками привітали відому співачку Ленару Османову з присвоєнням Почесного звання «Заслужений артист України» і побажали їй успіхів на творчій ниві.

У заключній частині заходу відбулася фотосесія учасників і почесних гостей Всеукраїнської конференції і святковий фуршет на честь 26-ї річниці Незалежності України.

Активну роботу в підготовці та проведенні Всеукраїнської конференції провів Оргкомітет заходу на чолі з першим заступником голови Ради – Еміром Валеевим у складі: заступник голови РНСУ Петро Григоріченко, Людмила Мухіна, Весела Залогіна, Ровшан Махмудов, Василь Казак, Тетяна Лук'янова.

За підсумками заходу була ухвалена РЕЗОЛЮЦІЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «26 РОКІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ: ДОСЯГНЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ ЕТНОНАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ.

РЕЗОЛЮЦІЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «26 РОКІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ: ДОСЯГНЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ ЕТНОНАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ»:

КОНСТИТУЦІЯ України, Стаття 11. Держава сприяє консолідації та розвитку української нації, її історичної свідомості, традицій і культури, а також розвиткові етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності всіх корінних народів і національних меншин України.

У роботі Конференції взяли участь представники Адміністрації Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, міністерств та інших державних органів, ОБСЄ, ООН, а також представники національно-культурних громад України, провідні вчені, політологи, правознавці, представники ЗМІ.

Учасники Всеукраїнської конференції, заслухавши і обговоривши питання щодо діяльності, досягнень, проблем та перспектив національних меншин України у загальнодержавному контексті; досвіду реалізації державної етнонаціональної політики в Україні; соціального захисту вимушених переселенців із Криму та зони АТО; розвитку етнонаціональної політики у контексті європейської інтеграції України; а також питання сприяння збереженню культурної спадщини національних спільнот як частини культурного надбання української держави з метою забезпечення всім національностям належних умов для співжиття в єдиному етнополітичному організмі, вирішили:

1. Підтримати зусилля організаторів Всеукраїнської конференції.
2. Звернутися до Президента України з проханням надати сприяння:
 - утворенню Координаційної ради національностей України як дорадчо-консультаційного органу при Президенті України;
 - запровадженню посади Уповноваженого Президента України у справах національних меншин України;
 - проголошенню 20 листопада Днем міжнаціональної злагоди у зв'язку із ухваленням 20 листопада 1917 року III Універсалу Центральної Ради, який уперше декларував права національних меншин в Українській державі;
 - створенню у м. Києві Центру міжнаціональної співдружності України (Дому національностей);
 - відкриттю у м. Києві Музею історії народів України;
 - впровадженню системи моніторингу за дотриманням прав і свобод національних меншин в Україні та їх захисту;
 - вжиттю необхідних заходів щодо попередження будь-яких проявів розпалювання міжнаціональної та расової ворожнечі, зокрема недопущення встановлення привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, релігійних та інших переконань, етнічного походження, за мовними або іншими ознаками;
3. Звернутися до Кабінету Міністрів України з пропозицією розглянути питання щодо:

- відновлення діяльності окремого центрального органу виконавчої влади у справах національностей;
- забезпечення повного виконання Рекомендацій парламентських слухань на тему: «Роль, значення та вплив громадянського суспільства на формування етнонаціональної політики єдності в Україні», схвалених Постановою Верховної Ради України від 25 листопада 2015 року № 824-VIII;
- забезпечення розроблення та внесення на розгляд Верховної Ради України проектів Законів України «Про Концепцію державної етнонаціональної політики України» та «Про національні меншини України (нова редакція);
- внесення змін до нормативних актів з метою надання громадським організаціям національних меншин в оренду приміщень державної та комунальної форм власності без застосування конкурсних процедур і на пільгових умовах, зокрема – встановлення пільгової плати за оренду (1 гривня на рік) та користування комунальними послугами у таких приміщеннях на рівні тарифів, передбачених для населення;
- створення при Кабінеті Міністрів України Міжвідомчої комісії з питань протидії ксенофобії, міжетнічній та расовій нетерпимості;
- проведення соціальних акцій та кампаній, скерованих на підвищення рівня толерантності українського суспільства;
- сприяння:
 - регулярній трансляції на українському радіо та телебаченні передач, які висвітлювали життя національних громад України;

забезпеченню видавничої діяльності мовами етносів України;

– включення до Державного бюджету України окремим рядком витрат, спрямованих на забезпечення підтримки громадських організацій, які займаються проблемами запобігання дискримінації, насильства на ґрунті ненависті, ксенофобії та надають соціально-правову підтримку національним громадам;

4. Звернутися до Міністерства культури України щодо сприяння відкриттю літературних відділів мовами народів України у міських, районних та сільських бібліотеках, постійному поповненню цих фондів новими виданнями;

5. Запропонувати Міністерству культури України, іншим міністерствам і відомствам активізувати співпрацю з організаціями, діяльність яких пов'язана з діяльністю національних громад України;

6. Підтримати ініціативу організаторів конференції щодо проведення (із залученням українських та зарубіжних фахівців) всеукраїнських акцій, спрямованих на збереження єдності Української нації, яка об'єднує представників 134-х національностей (етнічних спільнот) України.

7. Направити Резолюцією до Президента України, Кабінету Міністрів України, Міністерства культури України, інших державних органів.

8. Створити Робочу групу з моніторингу виконання цієї Резолюції з числа присутніх і бажаючих приєднатись до неї представників усіх заінтересованих сторін.

Ашот АВАНЕСЯН, Голова Ради національних спільнот України: «Наша багатонаціональна країна нагадує прекрасний букет квітів»

Продовження. Початок на стор. 1

був прийнятий Закон «Про національні меншини». З'явилася можливість реєструватися на загальноукраїнському рівні. У 2007-му році була створена Рада національно-культурних громад, а від 2015-го року – Рада національних спільнот України.

– Які основні напрямки діяльності Ради?

– Згідно з розробленим планом проводимо різноманітні суспільно-значимі заходи. Це концерти, фестивалі, турніри, конференції, симпозиуми, семінари, фольклорами.

Приміром, у селі Мала Перещепина Новосанжарського району Полтавської області спільно із Всеукраїнською асамблеєю татар проводимо культурологічний захід – Всебулгарський собор «До заповіту Кана Кубрата-2017», в рамках проведення першого етапу міжнародного форуму татар «Стародавня Болгарія в історії України». Цей захід присвячується 105-й річниці з дня відкриття поховання Кана Кубрата – правителя Великої Старої Болгарії. Це була одна з найбільш значущих постатей в булгарській історії, яка об'єднала розрізнені племена, дала поштовх майбутній булгарській державності на Дунаї і Волзі, увійшла до літопису булгарських народностей.

Потім відбудеться Всеукраїнський футбольний турнір, який проводимо спільно з Одеською міською радою та Одеським національним університетом ім. І. І. Мечникова. Чемпіонат проходитиме на Одеському стадіоні «Спартак». У футбольному турнірі візьмуть участь більше 10 команд, які будуть складатися з представників різних етнічних груп Одещини та інших областей України.

29 вересня проведемо заходи із вшанування пам'яті жертв Великого Терору 30-х років та загиблих під час розстрілів у Бабиному Яру. Зокрема, в «Укрінформі» відбудеться прес-конференція «Геноцид проти людства: Національні операції НКВС СРСР 1937-1938 років. Трагедія Бабиного Яру». Потім покладемо квіти до меморіалів жертв Бабиного Яру та «Биківнянські могили».

28-го вересня 2017 року Рада національних спільнот України проводить у місті Харкові виїзне засідання Президії РНСУ разом з керівництвом Національного конгресу вірмен України на тему «Всеукраїнська громадська платформа-конференція «Вірменія – Україна. Діалог культур», присвячене Дню Незалежності Вірменії.

Також регулярно проводимо концерти для дітей-сиріт, інвалідів. Надаємо допомогу учасникам АТО. Кошти, отримані від благодійних концертів ідуть на закупівлю ліків та інших речей, необхідних для наших воїнів. Всі наші заходи – підтвердження того, що ми є невід'ємною частиною України. А наша багатонаціональна країна нагадує прекрасний букет квітів.

– А чи проводите якісь заходи по вшануванню Тараса Шевченка?

– Щороку у нас відбуваються Шевченківські дні. Вірші Шевченка читаємо мовами національних спільнот. Особливо широко провели цей захід у 2017-му році. Було понад 200 учасників. Кобза-

реві твори замість запланованих двох з половиною годин декламували майже п'ять. Тарас Григорович – це символ українського народу, поет, якого всі ми дуже любимо.

Не вникати у багатства культурної спадщини українського народу було б великою помилкою. З повагою ставимося до письменників, народних героїв, патріотів, всіх тих, хто робить усе від них залежне, аби в Україні жилося краще. Це наша Україна, адже наші діти народилися і вирости тут. Навіть деякі керівники національно-культурних товариств вже народилися в Україні.

Всі наші заходи спрямовані на збагачення міжнаціональних відносин. Звичайно, на побутовому рівні інколи виникають міжнаціональні конфлікти. Але в таких випадках ми оперативно приймаємо рішення, аби залагодити ситуацію.

– Напевне вистачає і проблем?

– Міністерство культури України, Департамент у справах релігій і національностей та Департамент культури Київської міської державної адміністрації роблять усе від них залежне для повноцінної діяльності національно-культурних товариств. Особливо хотів би подякувати міністру культури України Євгену Нищуку, першому заступнику міністра Світлані Фоменко, а також директору департаменту у справах релігій та національностей Андрію Юрашу. Ці люди думають про нас, про наші структури та громадські організації і створення для них належних умов роботи.

А проблеми виникли не сьогодні. Вони існують усі роки незалежності. Проблеми різних національностей і їхніх громадських організацій – це загальнодержавні проблеми. Приміром, ми до цих пір не маємо Дому національностей (Центру міжнаціональної співдружності України). Раніше була Рада при Президентові України, яку очолював Геннадій Удовенко. Ми мали Державний комітет у справах національностей та релігій, а ще раніше – профільне міністерство. А з обранням Президентом України Віктора Януковича всі ці структури ліквідували.

Сьогодні єдиною державною структурою, яка б займалася нашими питаннями, ми не маємо. Звичайно, є Міністерство культури України, але департамент у справах релігій і національностей цього міністерства не може вирішити всі наші питання. Звичайно, ми б хотіли мати окрему державну структуру. І щоб при прийнятті Закону про національні меншини була створена загальна концепція національної політики України. Коли така концепція буде створена, то багато питань відійде у минуле. Хоча й чинна законодавча база дає можливість розвиватися нашим громадським організаціям.

Сьогодні маємо ще одну серйозну проблему. Немає бюджетного фінансування наших громадських організацій. Відсутні пільгові умови для оренди приміщень. У деяких регіонах працює норма щодо орендної плати 1 грн. за квадратний метр. Але в Києві такої практики немає. Також проблеми з приміщеннями для офісів, недільних шкіл. Керівники творчих колективів змушені всі костюми та інший реквізит тримати у власних квартирах.

Ми розуміємо, що сьогодні проблеми є у усіх. Але сподіваємося, що нарешті

з'являться структури, які вирішуватимуть усі питання національностей.

– Які Ваші громадські організації найактивніше працюють?

– Насамперед хотів би відзначити Всеукраїнське національне культурно-просвітницьке товариство «Русское собрание», яке очолює відома поетеса, заслужений діяч культури України Алла Потапова. Крім того, вона Почесний президент Ради національних спільнот України і веде активну громадську діяльність. А ще Алла Вячеславівна – великий патріот України.

Всього у складі РНСУ маємо понад 350 громадських організацій. Активно працюють польська, німецька, болгарська, грецька, румунська, вірменська, естонська, литовська, грузинська, азербайджанська, корейська, бурятська, курдська громади. Вони регулярно проводять різноманітні заходи, творчі зустрічі.

А є організації, які не виявляють ніякої активності. До кінця року ми плануємо провести перереєстрацію всіх громадських організацій, що входять до Ради національних спільнот України. Ті організації, які не провели за рік жодного заходу, не будуть перереєстровані.

– Ашоте Дадикоевичу, чи займаєтесь і міжнародною діяльністю?

– Сьогодні йде процес нашої перереєстрації в ОБСЄ, Європарламенті, інших міжнародних організаціях. Особисто я акредитований в Європарламенті. Маю можливість готувати доповіді і виступи. Європа відкрила для нас зовсім нову сторінку. Гадаю, що з відкриттям цієї сторінки наша діяльність активізується.

– Над якими проектами ще працюєте?

– 2006-го року видав книжку «Вірменська громада України». Наступного року має вийти друге видання цієї книжки. Свого часу створив три газети і два журнали. Був керівником проекту зі створення документального фільму. Планую цим займатися і в майбутньому.

– Ваші побажання читачам нашої нової газети?

– Газета має символічну назву – «Національний діалог». Намагатимемося на належному рівні подавати інформацію про нашу єдину поліетнічну Україну. Це наша спільна Батьківщина і нам немає чого ділити.

Ми хочемо, щоб Європейська Україна жила значно заможніше. Повинні утвердити європейські цінності в себе вдома. Ми живемо в центрі Європи, маємо створити такі цінності, за якими потягнуться до нас усі інші народи.

Нашому поколінню потрібно сьогодні думати про те, як житимуть нащадки. Щоб в Україні впроваджувалися новітні технології, створювалися новітні робочі місця, зростала реальна заробітна плата. Якщо ж ми не думатимемо про молоде покоління, то не матимемо майбутнього. На сторінках газети можна буде познайомитись з усіма національними громадами України.

Я впевнений, що ми будемо проводити велику роботу для досягнення нашої мети – поліпшення міжнаціональних відносин. Насамкінець усім хочу побажати міцного здоров'я, благополуччя, не відступати під тягарем проблем, адже все можна перебороти, коли ми єдині.

Саме про це і будемо писати в новій газеті.

Виїзне засідання Ради національних спільнот відбудеться у Харкові

Рада національних спільнот України проводить виїзне засідання Президії Ради разом з керівництвом Національного конгресу вірмен України на тему: Всеукраїнська громадська платформа-конференція «Вірменія – Україна: Діалог культур».

Захід відбудеться 28 вересня 2017-го року в приміщенні Харківської обласної ради (м. Харків, вул. Сумська, 64). Початок о 14:00.

Урочистий прийом керівників РНСУ та НКВУ відбудеться за адресою м. Харків, вул. Клочковська 259-б, у ресторанно-готельному комплексі УРАТУ. Початок о 16:00.

Після робочої частини заходу відбудеться концертна програма «Мистецька палітра України» за участю художніх колективів і солістів етнічних спільнот України. Місце проведення – Театральний концертний центр (м. Харків, вул. Сумська, 25). Початок о 18:00.

Шановні друзі, запрошуємо Вас взяти участь у цьому заході. Впевнені, що ваша присутність на конференції надасть суттєвого імпульсу в реалізації етнонаціональної політики та у зміцненні Україно-Вірменських відносин.

Розширене засідання президії РНСУ

7 серпня 2017 р. в Прес-центрі готелю «Київ» (вул. Грушевського, 26/1) відбулося розширене засідання Президії ГО «Рада національних спільнот України» за участю керівників і представників понад 52 громадських організацій етносів України. На початку заходу з вітальним словом виступив голова Ради національних спільнот України Ашот Аванесян. Він привітав учасників зібрання і побажав успіху в подальшій роботі. На заході був присутній директор Департаменту у справах релігій та національностей Міністерства культури України Андрій Васильович Юраш. Після вітального слова він подякував представникам етнічних спільнот за активну роботу і вручив грамоти від імені Міністра культури

України активістам організації – заступникам голови Ради Еміру Валееву, Петру Григориченку і Миколі Корецькому за особистий внесок у розвиток культури і мистецтва національних спільнот України та з нагоди проведення Міжнародної конференції «Будуймо нову європейську країну разом» і Дня вшанування Великого Кобзаря Т. Г. Шевченка у програмі «Славний син великого народу».

На розширеному засіданні відбулося представлення нового заступника голови Ради національних спільнот України. Ним став Різван Ібрагимович Бабаєв, відомий меценат, громадський діяч, віце-президент компанії «Арч Кепітал Груп Лтд»

7 серпня відбулася ще одна урочиста

подія – 84-й День народження видатної поетеси, заслуженого діяча культури України, голови Всеукраїнського національного культурно-просвітницького товариства «Русское собрание» Алли Вячеславівни Потапової. Учасники зібрання привітали іменинницю квітами та щирими оплесками, побажали довгих років успішної творчої і громадської діяльності. Після урочистої частини розпочалася планова робота заходу.

Відповідно до порядку денного обговорювалися організаційні питання щодо проведення молодіжних соціально-культурних проєктів та мистецьких заходів, а також за пропозиціями етнічних товариств було внесено зміни і доповнення у план роботи Ради на 2017-2018 р.р.:

1. Проведення Всеукраїнського Форуму Національностей «ФОРУМ НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ УКРАЇНИ».

2. Проведення засідання Координаційної Ради «Проекту трьох поколінь», з питань підготовки Молодіжного форуму національностей.

3. Створення Оргкомітету для проведення Всеукраїнської конференції «26 років Незалежності України – досягнення та перспективи реалізації державної етнонаціональної політики»

4. Формування Оргкомітету з проведення III Міжнародної конференції національних спільнот України «Будуймо нову європейську країну разом».

5. Обговорення заходів Ради національних спільнот України на останній квартал 2017 рік. Формування та узгодження Плану роботи на 2018 рік.

6. Обговорення організаційних питань

щодо видання науково-історичної книги «Історія етносів України» та книги-альбому про діяльність громадських об'єднань організації Ради національних спільнот України, буклету та настінного календаря творчих колективів і солістів Ради національних спільнот України.

7. Визначення найактивніших членів Ради для подання їх до нагородження відзнаками державних установ та організацій.

8. Пропозиція про створення експертно-консультаційної Ради при громадському об'єднанні та державній інституції з питань етнонаціональної політики.

9. Надання інформації про діяльність національно-культурних об'єднань для висвітлення на сайті Ради та її сторінці у Facebook.

10. Фотосесія та фуршет на честь зібрання етнічних товариств.

По завершенні засідання відбулася фотосесія для книги-альбому «Організації Ради національних спільнот України» та фуршет на честь зібрання етнічних товариств.

● ІСТОРІЯ ТА КУЛЬТУРА ●

Всебулгарський собор «До заповіту Кана Кубрата-2017»

Булгарський заповіт Кана Кубрата «В єдності – сила».

16 вересня 2017 року відбувся Форум-фестиваль булгар – нащадків великого Кана Кубрата – булгарського правителя, одного з чисельних нащадків володаря Гунської імперії Аттіли. Він створив у 7 столітті державу Велика Булгарія, яка розташувалася від Дунаю до Волги, включаючи степову зону сучасної України.

Рада національних спільнот України спільно з Всеукраїнською асамблеєю татар, провели Всебулгарський собор «До завіту хана Кубрата-2017» який був присвячений 105-й річниці Відкриття поховання Великого Кана Кубрата, в рамках першого етапу проведення Міжнародного форуму татар «Стародавня Булгарія в історії України».

Урочиста зустріч нащадків великого Кана Кубрата – Форум і Булгарський Собор проходили за традицією в селі Мала Перещепина Новосанжарського району на Полтавщині, в лісі на околиці села поруч з Пам'ятним знаком на місці символічного поховання великого Балтавара.

Делегація Ради національних спільнот

України в складі представників Всеукраїнської асамблеї татар (волзьких булгар), київського та харківського башкирських товариств, київського товариства угорців, київської громади ліпован і громади таджицької культури, приїхавши напередодні ввечері, відразу поїхала на екскурсію в центр Полтави для ознайомлення з вечірнім містом, фотографувалася біля пам'ятника Слави, розташованого в мальовничому парку.

Урочистості 16 вересня розпочалися за традицією з хлібом-сіллю. Активісти та керівництво району привітали представників делегацій різних куточків Болгарії, Іспанії, Молдови та України з відкриттям чергового фестивалю вшанування великого Кана Кубрата. Потім делегаціями були покладені вінки до пам'ятного знаку великого Кана.

На мальовничому майданчику була обладнана сцена та місця для глядачів. Поруч жителі сусідніх сіл в красивих національних одягах демонстрували свою майстерність у виготовленні українських національних етнічних сувенірів.

Офіційна частина Форуму розпочалася з виконання гімнів України та Болгарії. З вітальними словами виступили: **Рита Володимирівна Верба** – перший заступник голови Ради національних спільнот України, **Віталій Володимирович Мазан** – глава Малоперещепинська сільради, **Красимир Богданов** – депутат Болгарських Народних Зборів, **Емір Валеев** – перший заступник Ради національних спільнот України, Голова Правління Всеукраїнської асамблеї татар, член Міжнародного організаційного комітету по проведенню Всебулгарського Собору «До Заповіту – Кубрат-105», **Делян Дам'яновський** – голова «Національної Асоціації Голів місцевих рад Болгарії», **Симеон Симеонов** – голова організації «Вітчизняний союз» з Болгарії, **Патріція Кирилова** – журналіст, голова організації «Велика Болгарія», **Марін Марінов** – народний рух «Кан Кубрат», **Семен Жолобов** – голова болгарської громади з Молдови, депутат Болгарських Народних Зборів Молдови, президент міжнародного благодійного фонду «Кан Кубрат» **Румен Спасов**, професора **Микола Ніколов** та **Поп Христов**.

Хвилиною мовчання вшанували передчасно відійшовших у вічність Симеона Симеонова – члена МБФ «Кан Кубрат» і Юрія Петрука – начальника управління містобу-

дування та архітектури Полтавської ОДА, які багато зробили для здійснення мрії всіх булгар світу – початку будівництва меморіально-історичного комплексу «Кан Кубрат».

За активну діяльність в області зміцнення міжнародних відносин були нагороджені Почесними грамотами РНСУ пан **Мазан Спасів** і голова Новосанжарської адміністрації **Сергій Бульбаха**.

Вручаючи грамоти, Валеев Емір підніс нагороджуваним татарські національні солодоші «чак-чак».

В концерті взяли участь: солістка ансамблю «Булгар чекчеклари» Венера Багатудинова, улюблениця Болгарії – співачка Полі Паскова, популярна в Болгарії рок-група «Епізод». Оваціями зустріли акапельне виконання старовинних татарських пісень Магінюрою Рамазановою.

Пам'ятними подарунками Дмитру Христову і Емірові Валееву була відзначена їх діяльність в популяризації ідеї і призову Кана Кубрата «В єдності – сила».

Наступного дня, 17 вересня київська делегація відвідала Краєзнавчий музей Полтави. Було прийнято рішення звернутися до керівництва музею про розширення несправедливо малого обсягу інформації, присвяченого Кану Кубрату, який багато зробив для розвитку стародавньої України.

ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД – НОВА РЕАЛЬНОСТЬ В ОСВІТІ

ДВАДЦЯТЬ перше століття позначилось бурхливим розвитком інформаційних технологій, комп'ютерних систем та новими економічними і політичними закономірностями. Томас Фрідман у своїй статті відзначає, що глобалізація вимагає від освітян розвивати у учнів і студентів вміння і знаходити ті знання, які будуть потрібні для економічного та соціального успіху в цьому сторіччі. У той же час, не зважаючи на те, що і батьки, і освітяни, і ринок праці згодні із тим, що ті, яких навчають, повинні володіти критичним мисленням, вмінні творчо підходити до вирішення задач, бути комунікабельними та працювати в команді, саме цим навичкам вкрай важко навчити та навчитись.

Прагнучи приєднатись у цьому пошуку новітніх технологій навчання до європейської освітньо-наукової спільноти, Національна академія педагогічних наук України на базі Інституту педагогіки спільно із Інститутом освітніх наук Румунії та Товариством румунської культури імені Петру Мовіле 15 червня 2017 року провели I Міжнародну науково-практичну конференцію «Педагогічна компаративістика і міжнародна освіта – 2017: освітні трансформації у контексті європейської інтеграції і глобалізації».

Учасників конференції привітали президент Національної академії педагогічних наук України, в.о. директора Інституту педагогіки НАПН України академік Олег Топазов, генеральний директор Інституту освітніх наук Румунії, доктор педагогічних наук Чіпріан Фартушнік, радник посланник Посольства Румунії в Україні Георг Ангел, голова Товариства румунської культури ім. П.Мовіле доктор технічних наук, професор Василь Казак. Виступаючи підкреслили важливість сучасного підходу до розвитку освіти в Україні, який дає можливість здобути новий досвід посттоталітарним країнам східної Європи, які шукають свій шлях реформування всіх ланок освіти. Педагогічна компаративістика надзвичайно сприяє цьому процесу.

Обговорення порівняльно-педагогічних студій, освітніх трансформацій інновацій та стратегій розвитку освіти в Україні, Європі і у світі у контексті глобалізації процесів надасть нового поштовху для подальшого пошуку шляхів удосконалення української освіти і науки.

Автор: Василь Миколайович Казак, д.т.н., професор, Національний авіаційний університет, голова Товариства румунської культури ім. Петру Мовіле.

ИСТОРИЯ ТАТАР В ЛИЦЕ НЕКОТОРЫХ ДОСТОЙНЫХ СЕМЕЙ

Киевские татары

Хабибуллины. Хамидуллины. Валеевы.

Фрагменты истории киевских татар.

Из воспоминаний детства.

*Листая старенький альбом,
Вы вспомните о том, что было.
Как вас хранили и любили
Родная улица и дом...*

*Воспоминания храня,
Вы снова в прошлое вернетесь,
И, через страны и года,
Душою к Дому прикоснетесь.*

КИЕВСКИЕ татары, к коим я отношусь, может быть в жизни города и не сыграли важную роль, но всё же внесли свою лепту во многие сферы жизнедеятельности Киева и Киево-Подолы в разные времена их активного существования.

Мои родители, родственники, их друзья, большинство киевских татар были активными строителями, и неважно чего – социализма или капитализма, – просто киевской городской среды обитания, его лучшей составляющей.

Я счастлива, что всю мою сознательную жизнь меня окружали милые моему сердцу родители и родственники, давшие мне, ребёнку первые жизненные уроки, ставшие для меня первыми учителями и воспитателями. Наши общие семейные повседневные радости и огорчения, успехи и неудачи стали источником, родившим во мне доброту и чуткость, заложившим заботливое отношение к людям. Именно от своих близких я получила первые трудовые навыки, представление о добре и зле, о нормах нравственности, о правилах общежития. Именно тогда, в юном моем возрасте, благодаря близким мне людям, у меня стали складываться жизненные планы, человеческие идеалы и семейные традиции. Хотя, последующая жизнь и вносила свои коррективы.

Поэтому с особой теплотой я хочу поделиться своими воспоминаниями о близких родственниках, татарах по национальности, казанских, мецкерских, ленинградских, – ставших в разное время по ряду объективных причин – киевскими татарами.

Хава Сетдековна, Гольсем (автор этих строк) и Миргазим Хусаинович Хамидуллины, 1951 год.

Я родилась на Подоле в 1950 году, напротив Житнего базара, в доме № 15, поэтому послевоенная жизнь этого уголка старого Подола мне досконально известна. Здесь, у этого базара проходило мое раннее детство.

Житний базар в те времена был окружен невероятным количеством галантерейных деревянных рундуков, внутри которых сочетание мыла, кремов, кожи создавало сложный и уникальный запах моего детства. Запахи хранятся в глубинах памяти и извлекаются оттуда в самый неожиданный момент, «взрывая» мысли и эмоции. И никогда не предусмотреть, откуда возникает волнующий аромат. Особенно ценными являются запахи детства.

Ближе к базару, в шорных и слесарных мастерских, чинили конскую сбрую, подбирали ключи к старым замкам, паяли и лудили. Люди были бледными и худыми, но

жизнерадостными, ведь в прошлом осталась тяжелейшая война. О депрессии тогда никто и понятия не имел. Люди же времени моего детства пахли профессиями, а не дезодорантами. Увы, запахи Подола исчезли вместе с мастерами.

1978 год. Улица Нижний вал, 15.

Наш двухэтажный кирпичный дом № 15 по улице Нижний Вал, примыкавший к Житнему рынку, был сооружен в 1874 году в маленьком овраге горы Щекавицы, на месте деревянного одноэтажного дома старой постройки, потомственным почетным гражданином города Вильгельмом Яковлевичем Рихертом по проекту ныне незаслуженно забытого киевского архитектора Александра Гросса. Вильгельм Рихерт – колонист из Волынской губернии известен еще и тем, что в 1860 году на собственной территории, находившейся на Куреневке по адресу Сырецкая улица, 19, построил пивоваренный завод, который со временем стал Киевским консервным заводом имени Микояна. Просуществовал консервный завод до 1950 года, тогда на его базе начали создавать Киевский завод шампанских вин.

Гора Щекавица. Улица Нижний Вал. В центре одноэтажный дом, на месте которого вскоре будет построен двухэтажный особняк с адресом Нижний вал, 15, где в 1950 году на свет появилась я, автор этих строк – Гольсем Миргазимовна Хамидулина, в замужестве – Мирошниченко.

Чуть позже усадьба Вильгельма Рихерта на Нижнем Валу, 15 расширилась. Со стороны двора срезали часть горы и к дому пристроили жилое сооружение в два этажа, и оборудовали террасы.

В строениях усадьбы размещались в 1900-1903 годах колбасный цех Г. Лукау и трактир Рихерта. В 1906-1915 годах – магазин посуды И. Жданова.

В этом дворе, в этом доме (бывшей усадьбы Вильгельма Рихерта), в татарской семье Хамидулина Миргазима Хусаиновича и Сафиулиной Хавы Сетдековны, в 1950 году и родилась я, автор этих строк – Гольсем Миргазимовна Хамидулина.

Современным мальчишам и девочкам, выросшим посреди безликих железобетонных коробок, трудно представить себе, что означал для нас, послевоенных детей, двор! Он как бы принадлежал исключительно тем, кто живет в доме.

Продолжение – в следующем номере

История армянского прикладного искусства: от керамики до ковроткачества

ТРАДИЦИОННЫЕ народные промыслы у армян берут свои истоки из глубокой древности. Спустя тысячелетия, они переросли в национальное декоративно-прикладное искусство и оставили неизгладимый след в культуре армянского народа.

Керамическое искусство

Первые образцы искусства керамики датируются еще эпохой энеолита («медно-каменного века»). Позднее ремесло интенсивно развивалось, достигнув расцвета в Араратском царстве (Урарту) в VIII в. до н.э. Традиции армянской керамики получили широкое распространение в средние века, когда слава двинских и анийских мастеров распространилась далеко за пределы страны.

Самые известные образцы керамического искусства этого периода – блюда, чаши, кувшины с короткой горловиной и низкими поддоном. Они украшались изображениями птиц и зверей. История сохранила многочисленные упоминания об иконах из керамики в армянских церквях Иерусалима и Новой Джуги. Имеется даже описание одной из икон: на ней был изображен всадник, который боролся с драконом. В дальнейшем наиболее известными очагами развития армянского искусства керамики стали Константинополь, Тифлис, Львов. Сегодня армянское керамическое искусство с точностью повторяет приемы традиционного гончарного ремесла. Однако, сохранив древние традиции, современные мастера стремятся к новым формам и средствам выражения.

Гончарное искусство

В традиционном домашнем хозяйстве у армян преобладала глиняная посуда. Следует отметить, что гончарное дело имеет глубокие корни в Армянском нагорье. Археологами были обнаружены великолепные образцы, относящиеся к III тысячелетию до н.э., есть и более поздние – из урартских поселений, например из Кармир-блур. Славилась своей керамикой, особенно обливной, средневековые столицы Армении – Ани и Двин. Хоть найденные здесь изделия были сугубо местного производства, некоторые из них по технике исполнения, цветовой гамме, декоративным приемам, орнаментальным мотивам имели определенные аналогии с персидскими и византийскими образцами, что несомненно свидетельствует о том, что армянские мастера того времени были хорошо знакомы с окружающим их культурным миром.

Сельские гончары, среди которых были и женщины, изготавливали на гончарном круге, а иногда и без него, разнообразные изделия, необходимые в быту: карасы, кувшины, миски, а также черепицу для кровли и плитки для пола. Особого мастерства требовало создание тонира – традиционной печи, служащей для приготовления пищи и обогрева. Выкладывала тонир обычно женщина. Стоя в вырытой в земле яме, она накладывала

вала кругами друг на друга жгуты из глины, давая время нижним рядам подсохнуть и окрепнуть. Затем в этом цилиндре разводился огонь для обжига глины.

В тонире обжигали разного вида глиняную посуду: карасы различной величины с одним или двумя ушками для хранения крупы, масла и других продуктов; так же – употребляемый как и карас, высокий ошак с одним ушком и с узким дном; предназначенный для варки пищи; кчуч с двумя ручками или путук без ручек; глубокие миски, остродонные кувшины и кружки для воды, маслбойки, солонки, светильники.

Гончарство не потеряло своего значения и в наше время, прежде всего в сельском быту, где сохраняется широкий спрос на различные традиционные изделия из глины.

Искусство ковроткачества

Говоря об искусстве рукоделия, нельзя не вспомнить о древнейшем искусстве Армении – ковроткачестве. Корни этого искусства нужно искать в тех временах, когда люди начали изображать астральные символы и орнаменты. Такие символы вышивались и на одеждах, но изображение их на коврах почиталось с особой святостью. Как известно, армянские ковры ручной работы ценятся во всем мире. Ими украшали только «главную» стену дома и никогда не стелили на пол или стол.

Считалось, что висевший на стене ковер с сакральными знаками оберегал дом и охранял его от несчастий. Особое значение придавалось также и цветной окраске ковров. Еще в древности армяне особо почитали красную краску, один из оттенков которой назывался «армянский пурпур» или «цирани», что значит в переводе «абрикосовый» – цвет царского дома и царских одежд. Секреты производства пурпурных оттенков красного цвета, армянские знатоки ковроткачества хранят в тайне до сих пор.

Искусство кружевоплетения

Игольное кружевоплетение известно в Армении из множества летописных источников. К сожалению, древние образцы в наше время не сохранились, так как тонкие шелковые нити не долговечны. Старейшие образцы, хранящиеся в музеях Армении, датированы концом XIX века.

Следует сказать, что чем древнее техника кружевоплетения, тем она проще. С каждым последующим веком технология все усложнялась. Издревле кружево у армян широко использовалось в быту в качестве покрывал, салфеток, кружевных лент, которые прикреплялись к женским головным уборам, позднее – в виде воротничков, наволочек, скатерти и других предметов домашнего обихода.

Ювелирное искусство

Одной из древнейших ветвей художественного искусства Армении, пожалуй, является мастерство золотого и серебряного дела, связанное с художественной обработкой этих благородных металлов, которые жители Армянского нагорья использовали уже во II тысячелетии до н.э. Ранее это искусство выражало интеллект и умение человека. Мастера, постигшие главный закон прикладного искусства – создавали шедевры, пережившие века.

Армянские художники по металлу украшали рукояти мечей, сабель и кинжалов инкрустациями и аппликациями из золота, серебра, камней, кости, меди и латуни в самых разных цветовых сочетаниях. На сегодняшний день, работы армянских ювелиров связаны с традициями мастеров Западной Армении: Муша, Битлиса, Вана и др. В Ване, к примеру, была развита оригинальная техника работы с эмалью. Современные ювелиры опираются на древнюю армянскую школу, поэтому высокая техника ювелирного искусства в Армении не утрачена и в наши дни.

Звичай та релігія якутів

Первинним осередком суспільного ладу якутів давно вже є окрема сім'я (кергеп або иал), що складається з чоловіка, дружини і дітей, проте часто із включенням й інших родичів, які живуть разом. Одружені сини зазвичай виділялися в особливе господарство. Сім'я була моногамна, але ще не так давно, на початку XIX ст., серед заможної частини населення існувала і полігамія, хоча кількість дружин не перевищувала, зазвичай, двох-трьох. Дружини в таких випадках жили часто нарізно, ведучи кожна своє господарство; якути пояснювали цей звичай зручністю догляду за худобою, розподіленою між декількома дружинами.

У КЛАДЕННЮ шлюбу передувало (іноді задовго до нього) сватання. Збереглися залишки екзогамії (відомої ще за документами XVII ст.): до новітнього часу намагалися брати дружину в чужому роді, а багаті, не обмежуючись цим, шукали наречених по можливості в чужому наслегі? і навіть улусі. Углядивши наречену, жених, або його батьки, посиляли своїх родичів за сватами. Останні, з особливими церемоніями і умовною мовою, домовлялися з батьками нареченої про їх згоду і про розміри калиму (хали, або Сулу). Згоди самої нареченої в давнину зовсім не питали. Калим складався з худоби, але розміри його сильно коливалися: від 1-2 до багатьох десятків голів; до складу калиму завжди входило і м'ясо забитої худоби. В кінці XIX ст. посилювалося прагнення переводити калим на гроші. Частина калиму (Курум) призначалася для чакування під час весільного бенкету (в документах XVII ст. Слово «Курум»

іноді взагалі означає «калим»). Сплата калиму вважалася обов'язковою, вийти заміж без нього дівчина вважала для себе безчестям. У добуванні калиму нареченому допомагала рідня, іноді навіть віддалені родичі: в цьому проявлявся старожитний погляд на весілля як на загальнородову справу. У розподілі отриманого калиму теж брала участь рідня нареченої. Зі свого боку наречений отримував за нареченою придане (енн'е) – почасти теж худобою і м'ясом, але більше предметами одягу і начиння; цінність приданого становила в середньому половину цінності калиму.

У самих весільних обрядах теж велику роль грав рід. У старовинних весіллях брало участь багато гостей, рідня нареченого і нареченої, сусіди та ін. Урочистості тривали по кілька днів і складалися з рясних чакувань, різних обрядів, розваг – ігор і танців молоді та іншого. Ні наречений, ні наречена не тільки не займали центрального місця

у всіх цих святах, але майже й не брали участі в них.

Подібно до весільних обрядів термінологія споріднення теж зберегла в собі сліди більш ранніх форм шлюбу. Назва сина – уол – значить власне «хлопчик», «хлопець»; дочки – Киис – «дівчинка», «дівчина»; батько – пекла (буквально «старший»); дружина – ойох, але в деяких місцях дружину звуть просто д'ахтар («жінка»), емеехсін («стара») і т. п.; чоловік – ер; старший брат – Убай (баї), молодший – іні \ старша сестра – едьйй (Агаси), молодша – балис. Останні 4 терміни служать і для позначення деяких дядьків і тіток, племінників і племінниць та інших родичів. Загалом Якутська система спорідненості близька до систем позначення спорідненості ряду тюркських народів.

Становище жінок і в сім'ї, і в суспільному житті було приниженим. Чоловік – глава сім'ї – користувався деспотичною владою, і дружина не могла навіть скаржитися на погане по-

водження, яке бувало досить частим явищем, якщо не з боку чоловіка, то з боку його рідних. Безправна і беззахисна жінка-іншгородка, що потрапила в нову сім'ю, обтяжувалась важкою роботою.

Важким був також стан людей похилого віку, які одряхліли і втратили працездатність. Про них мало дбали, погано годували й одягали, іноді навіть доводили до жебрацтва.

Становище дітей, незважаючи відмічену багатьма спостерігачами любов якутів до дітей, було теж незавидним. Народжуваність у якутів була дуже високою; в більшості сімей народжувалося від 5 до 10 дітей, нерідко до 20 і навіть вище. Однак внаслідок важких умов життя, поганого харчування та догляду була дуже високою і дитяча смертність. Крім рідних дітей, у багатьох, особливо малодітних, сім'ях були часто прийомні діти, яких нерідко просто купували у бідняків.

Новонароджених обмивали біля вогню камелька? і натирали вершками; остання операція проводилася і пізніше досить часто. Мати годувала дитину грудьми довго, іноді до 4-5 років, але поряд з цим дитина отримувала і ріжок з коров'ячим молоком. Якутська колиска являє собою довгастих ящик з тонких гнутих дощечок, куди вкладали й загортали дитину, прив'язуючи ремнями, і залишали так на довгий час, не виймаючи (колиска була забезпечена жолобом для стоку сечі).

Підростаючі діти повзали зазвичай на земляній підлозі разом із тваринами, напівголі або зовсім голі, надані самим собі, причому догляд за ними нерідко обмежувався прив'язкою на довгий ремінь до стовпа, щоб дитина не потрапила у вогонь. Вже з раннього віку діти бідноти поволі привчалися до праці, виконуючи посильні для них роботи: збір хмизу в лісі, догляд за отарою тощо: дівчаток привчали до рукоділля і домашніх занять. Діти тойони отримували кращий догляд, їх балували та ніжили.

Іграшок у дітей було мало. Це були, зазвичай, саморобні, зроблені батьками, а іноді й самими дітьми, дерев'яні фігурки тварин, маленькі луки і стріли, маленькі будиночки і різне начиння, у дівчаток – ляльки та їхні маленькі костюмчики, ковдри, подушки та інше. Ігри якутських дітей нескладні і досить одноманітні. Характерна відсутність галасливих масових ігор; взагалі діти якутської бідноти росли зазвичай тихими, малорухомими.

Народознавство – це цікаво!

В ПЕРШЕ поняття «народознавство» обґрунтував в українській науці І.Франко: «пізнання народу з його мовою, звичаями, віруваннями і поглядами вчить нас любити його постійно і вчить працювати для нього послідовно й раціонально».

Найбільш ефективні методи роботи з народознавства – це бесіда, інформування, дослідження, робота з першоджерелами, збирання фольклору, складання літопису сім'ї (родоводу), села, міста, краю, держави.

При вивченні народознавства у школах заслуховуються самостійно підготовлені учнями повідомлення, організовуються вікторини, екскурсії в музеї; підсумкове узагаль-

нення проводиться у формі науково-практичних конференцій, свят народних ремесел, кухонь, фольклорних фестивалів та ін.

У процесі вивчення народознавства вихованці глибше починають відчувати, що знання про рідний народ – це пізнання себе, свого родоводу, його культури, історії, усвідомлення нерозривної єдності з попередніми поколіннями, усім народом, його духовними скарбами.

У свідомості школярів закріплюються низка таких опорних понять як народна мораль, основу якої становить совість, гідність, чесність, правдивість, працелюбність; як «Батьківщина», «громадянин України», «патріотизм».

Цікаві факти про Естонію

Якщо вам не вдалося поїхати кудись влітку, не варто засмучуватися – деякі країни буквально розквітають саме восени. Одна з таких красунь – крихтна Естонія, розташована на узбережжі Балтійського моря.

ЕСТОНІЯ – одна з найпередовіших держав на планеті, оскільки тут дуже активно застосовуються сучасні технології, особливо Інтернет. Завдяки йому сотні тисяч громадян цієї країни вже більше десяти років можуть не ходити на вибори, а голосують вдома. Незважаючи на весь скепсис і побоювання з приводу того, що систему можуть зламати, поки що вона служить безвідмовно, і кількість людей, які віддають свій голос, лежачи на дивані у власній спальні, збільшується з кожними виборами.

Мало хто знає, що знамениту програму Skype, яка «звужує» нашу планету до розмірів екранів гаджетів, придумали саме місцеві програмісти Яан Таллінн, Прійт Казесалу і Ахті Хейнлау 2003 році.

У цій країні дуже люблять співати пісні, особливо народні. Музична колекція фольклорних композицій просто вражає – їх там понад 130 тисяч! Це багатство ЮНЕСКО визнало шедевром усної і нематеріальної спадщини людства.

Ще один великий рекорд маленькою Естонії – абонентів мобільного зв'язку тут більше, ніж мешканців, а 99,9 відсотків території покрито GSM-сіткою.

Тепер поговоримо про столицю Таллін. Його стара частина, на думку ЮНЕСКО – найкраще збережене середньовічне місто у Старому Світі. При цьому воно дуже сучасне і функціональне – тут поступово відмовляються від автомобілів, адже муніципальний транспорт безкоштовний для всіх, хто прописаний у Талліні. Таким чином місцева влада стимулює людей

реєструватися в столиці і платити там податки. До речі, назва столиці перекладається як «данське місто». Ще є такі варіанти, як «зимовий град» і «садиба-замок».

В Естонії прийнято дарувати парну кількість квітів.

Мелодія естонського гімну ідентична гімну сусідньої Фінляндії, а ось прапор своїми барвами нагадує символ далекої Ботсвани.

Естонці вважаються родоначальниками як мінімум двох видів спорту: бігу з дружинами на руках і кіікінгу. Якщо з першою дисципліною все зрозуміло, то другу потрібно пояснити. Кіікінг – розгойдування на гойдалці з виконанням оберту на 360 градусів, простіше кажучи, «сонечка». Перемагає той, хто зробив більше кіл і втримався на ногах.

Таллінн та інші естонські міста дуже кінематографічні, тому тут знімалися практично всі радянські фільми, де потрібно було показати «закордон»: від «Трьох мушкетерів» до «Сталкера» Андрія Тарковського.

Трохи про національну кухню. Головна страва естонського столу – молочний суп... з овочами. Незвичайне поєднання, правда?

В Естонії можна зустріти людей без громадянства – найчастіше це ті, хто живе тут ще з часів СРСР, але так і не спромігся вивчити мову і переоформити всі документи. Для таких людей є спеціальні паспорти, на яких написано «alien'spassport».

Автолюбителям буде корисно знати, що в Естонії, крім традиційного іспиту з водіння, в обов'язковому порядку необхідно здавати тест із зимового водіння, інакше права не видадуть.

Легендарна церква Олевисте, розташована в старій частині Талліна – одна з найвищих культових споруд у світі і сягає 159 метрів. Згідно з постановою міської влади, зводити об'єкти вище неї, заборонено.

Члени Київської татарської общини поучаствовали в обряде Курбан

2 сентября 2017 года члены Киевской татарской общины и Исламского культурного центра г. Киева были приглашены руководством Духовного управления мусульман Украины «УММА» для совершения обряда раздачи мяса – Курбан, который является важной частью мусульманского праздника «Курбан-Байрам» («Ид Аль-Адха»).

Курбан также раздавали членам общины татар Киева и Духовного управления мусульман Украины в Мечети Ар-Рахма.

Чувство глубокой благодарности наполняет сердца киевских татар за оказанное внимание!

Слово «курбан» означает «приблизиться», «быть ближе». Как религиозный термин, это означает приношение в жертву животного в определенное время, с намерением поклонения, чтобы сердцем приблизиться к Всевышнему Аллаху.

Курбан в Исламе является одним из видов поклонений, совершаемых имуществом. Это выражение благодарности Всевышнему Аллаху за ниспосланные им блага.

Желаем, чтобы мир и радость снизошли в нашу жизнь в эти благословенные дни и остались с нами навсегда!

Вечір з нагоди свята Іфтар за участю членів РНСУ

18 червня 2017 року в приміщенні арабського кафе по вулиці Освіти члени Київської татарської громади були гостями київських сирійців на святі Іфтар – ве-

чорі розговіння з нагоди священного місяця Рамадан – місяця обов'язкового для мусульман посту, що є одним із п'яти стовпів ісламу. Цей місяць є найважливішим і почесним для мусульман.

Загалом головним призначенням Рамадану є зміцнення віри, духовне зростання, переосмислення свого способу життя, пріоритетів. Також піст для мусульман – це, в першу чергу, можливість відійти від забороненого, визначити для себе справжні життєві цінності.

Сури з Корану на вечорі були прочитані шехом Саїдом Ісмаїловим – муфтієм Духовного управління мусульман України «УММА».

Господарі пригощали гостей найвишуканішими стравами арабської кухні.

Зустріч проходила в теплій дружній атмосфері, яка вкотре продемонструвала дружбу мусульман України.

Особливу увагу присутніх було приділено найстарішим членам татарської громади – 101-річний Гульджікай-Ха-

нум Саматовій та 90-річній Софії Валеевій.

Також почесним гостем заходу був перший заступник Голови Ради національних спільнот України, Голова правління Всеукраїнської асамблеї татар Емір Валеев та перший заступник Голови Правління Асамблеї Артур Калімулін.

Всеукраинское национальное культурно-просветительское общество «Русское собрание»

9-й ВСЕУКРАИНСКИЙ ПО ЭТИЧЕСКИЙ ФЕСТИВАЛЬ – 2017 «ЖИЗНЬ И ПОЭЗИЯ»
при поддержке Представительства Россотрудничества в Украине, при содействии Славянского Комитета Украины, Ради національних спільнот України.

ФЕСТИВАЛЬ – ЭТО ПРАЗДНИК!

10-11 июня 2017 года в Киеве, на теплоходе «Богдан Хмельницкий» проходил 9-й Всеукраинский поэтический фестиваль-курс «Жизнь и поэзия».

Фестиваль провело Всеукраинское национальное культурно-просветительское общество «Русское собрание», при поддержке Представительства Россотрудничества в Украине.

Открыла фестиваль Алла Вячеславовна Потапова – президент «Русского собрания», поэт, заслуженный работник культуры Украины, с пожеланиями творческих успехов его участникам:

«Дорогие участники Фестиваля! На этой творческой встрече будут звучать поэтические строки в исполнении мастеров и совсем молодых исполнителей. Будут звучать и песни, потому что, как же песня может состояться без стихов!»

С музыкальным приветствием фестивалю выступила народная артистка Украины Людмила Семененко. Она спела песни «Застольную» из оперы Верди «Травиата» и «Вальс о вальсе».

Участники и гости Фестиваля дружно и продолжительно аплодировали певице за её прекрасное выступление. Певице вручили грамоту и цветы.

С тёплыми словами выступил главный

специалист отдела по вопросам национальностей Киевской городской государственной администрации Владимир Горовой, пожелал здоровья, счастья и творческих успехов.

С приветственным словом выступил председатель Международного славянского совета, Славянского комитета Украины Николай Федорович Лавриненко. Он подчеркнул многолетнюю дружбу Славянского комитета Украины и «Русского собрания». Он сказал: «Язык поэзии способствует объединению людей любых верований и направлений. Человеку не выжить одному, да и сам себе он не нужен, если не нужен никому». От имени Славянского Комитета он вручил цветы Алле Вячеславовне Потаповой и поблагодарил за ее работу.

Заместитель председателя Ассамблеи национальностей Украины Тимур Асланов подчеркнул, что приятно видеть людей, для которых русская культура – не пустой звук. Равшан Тагиев (председатель Ассамблеи) передал привет Фестивалю, поблагодарил руководителей «Русского собрания» за их работу и пожелал, чтобы такие фестивали проходили почаще. Он также пожелал присутствующим многочисленных успехов в творчестве и вручил Алле Потаповой грамоту от Ассамблеи национальностей Украины.

Приветствовал участников Фестиваля и гостей глава «Ради національних

спільнот України» Ашот Дадикоевич Аванесян. Он пожелал всяческих творческих успехов бардам и поэтам, присутствующим на Фестивале киевлянам, приехавшим из разных городов и областей Украины: Измаила, Житомира, Винницы, Дружковки, Черкасс.

Ашот Аванесян подчеркнул, что Алла Вячеславовна является почетным председателем Рады. Ашот Дадикоевич отметил, что все национальные общества с огромным уважением относятся к работе «Русского собрания», ведь проводят свои массовые мероприятия, каждое

денами княгини Ольги III ст., Преподобного Нестора Летописца (Украина).

Организация – творческая, поэтому она собрала поэтов, прозаиков, композиторов, бардов, артистов, а также людей самых разных профессий, тяготеющих к русской культуре. Издаются книги, газеты, сборники в Киеве и областях, проводятся фестивали, творческие встречи, вечера, Пушкинские чтения, Дни славянской письменности, Дни русской культуры и т.п.

Всеукраинское национальное культурно-просветительское общество «Рус-

национальное общество обогащает, не только свою культуру, но и культуру Украины.

Всеукраинское национальное культурно-просветительское общество «Русское собрание»

E mail: russkoe_sobranie@ukr.net

Информационная справка

Всеукраинское национальное культурно-просветительское общество «Русское собрание» создано в феврале 1992 года и сегодня имеет своих представителей в разных областях и регионах Украины. Его бессменным руководителем является Алла Вячеславовна Потапова – поэт, прозаик, журналист, награжденная ор-

ское собрание» твердо стоит на своих позициях, принятых со дня основания общества в 1992 году:

- Возрождение и сохранение нравственности, духовности, интеллектуальности;
- Мы категорически возражаем против розни на национально-религиозной почве;
- Мы за Украину, в которой все граждане, независимо от национальности, веры и социального статуса, равны перед Законом.

Девиз «Русского собрания»

**– «Не вместо, а вместе!
Границы разъединяют,
культура объединяет»**

Київський Національний Лінгвістичний Університет

Відкриття Центру корєєзнавства та кафедри корейської філології в Університеті

11 вересня 2017 року в Київському національному лінгвістичному університеті відбулося урочисте відкриття Центру корєєзнавства та кафедри корейської філології на факультеті східознавства за участю заступника Міністра освіти і науки України пана Р. В. Гребі, Надзвичайного та Повноважного Посла Республіки Корея в Україні Лі Янг Гу, делегації партнера КНЛУ Ханянгського університету на чолі з президентом Лі Янг Му (Республіка Корея), представників Асоціації корейців України та корейських компаній Samsung і МПІ, а також викладачів та студентів відділення корейської мови факультету східознавства КНЛУ.

Президент Ханянгського університету Лі Янг Му отримав звання «Почесний доктор КНЛУ». У своєму виступі перед студентами та викладачами КНЛУ проф. Лі Янг Му запевнив у зміцненні партнерських зв'язків в галузі програм академічних обмінів між КНЛУ та Ханянгським університетом.

Відділ міжнародних зв'язків

Вечір українсько-вірменської дружби

22 травня у Мистецько-концертному центрі ім. Івана Козловського Київського національного академічного театру оперети відбулося відкриття українсько-вірменського міжнародного музичного проекту «КОЛО СПІВОЧИХ СЕРДЕЦЬ».

У програмі взяли участь виконавці України і Вірменії. На початку концерту лауреат міжнародних конкурсів Ольга Варданян виконала сольний фортепіанний твір «Навесні» Комітаса в обробці Р. Андріасяна. Вірменські співачки – лауреати міжнародних конкурсів Крістіне Карапетян, Ані Па-

п'якн співали твори композиторів Вірменії, а солістка Національної оперети України, лауреат міжнародних конкурсів Ганна Коваль – українські.

Після пісні «На городі скрипка грає» на сцену виходили скрипалі – лауреати міжнародних конкурсів Григорій Амбарцумян і учениця середньої спеціальної музичної школи ім. М. Лисенка (клас Тетяни Сніжної) Ольга Рукавішнікова. Обое грали твори Н. Паганіні. А вірменський скрипаль також виконав чудовий твір «Хайтарма» О. Спендіарова.

Чудову пісню «Ім Єреван» («Мій Єреван») А. Бабаджаняна на слова В. Арутюняна виконав лауреат міжнародних конкурсів Ашот Айвазян.

І не обійшлося без виконання філософських творів... Пісні «Уреір Аствац?» («Де був наш Бог?»), музика та слова А. Месчяна (у перекладі С. Цушка читала українською Ж

анна Сімонян) про страшні події Геноциду вірменського народу, яку виконав Ашот Айвазян, і пісня «Мир без війни» (музика і слова К. Комар) у виконанні дітей Ансамблю вокальної студії «Нота», (керівник Оксана Кудряшова) об'єднали всіх присутніх у

патріотичних почуттях і івікликали у багатьох на очах сльози.

«Це співоче коло за півтори години перетворилося в коло люблячих сердець», – зазначила організатор проекту від Вірменії, член Ради національних спільнот України, голова вірменського культурного центру «Наірі» Віолетта Хачатурова.

Веселими піснями та танцями двох народів – у виконанні Ансамблю вокальної студії «Нота» Оксани Кудряшовой, танцювального ансамблю «Джерело» Тетяни Нестерової, балерини Анни Садовничої, солістки Театру танцю «ADAGIO» Ганни Лашенко та тріо виконавиць з народного ансамблю танцю «Айренік» («Батьківщина»), художній керівник Гоар Геворкян, завершився чудовий, наповнений позитивними емоціями концерт!

З найкращими побажаннями та сподіваннями на подальше продовження музичного проекту всім учасникам було вручено подарунки та подяки.

Ведучі проекту – Саломе Енгібарян і Оксана Кудряшова. Технічне забезпечення – Олександр Куцєвалов.

У центрі Києва постане пам'ятник **Мусліму Магомаєву**, в репертуарі якого були українські пісні

Відкриття монумента, приурочене 75-річчю артиста, очікується в жовтні.

У центрі столиці України – Києві буде закладено парк, який носитиме ім'я всесвітньовідомого оперного та естрадного виконавця, композитора, народного артиста СРСР Мусліма Магомаєва.

Вже отримано офіційний дозвіл Київської міської адміністрації про будівництво парку, який буде закладений в центрі Києва, на вулиці Січових Стрільців, з ініціативи та за підтримки посольства Азербайджану в Україні. Управління парків Київської міської адміністрації прийняло постанову про це.

У парку буде споруджено пам'ятник Мусліму Магомаєву, висота монумента перевищить 6 метрів. Автор пам'ятника – відомий скульптор, народний художник України Сейфаддін Гурбанов.

Відкриття парку очікується в кінці жовтня.

Захід в Києві пройде відповідно до Розпорядження Президента Азербайджану Ільхама Алієва про відзначення 75-річного ювілею Мусліма Магомаєва.

Святкування Дня Європи в Україні

14 травня 2017 року на Софійській площі м. Києва було проведено урочисті заходи з нагоди святкування Дня Європи, у яких взяли участь представники уряду та міської влади.

На Софійській площі облаштували «Європейське містечко», яке складалося з павільйонів, що представляють Україну, кожну державу-члена ЄС,

Європейську Комісію та міжнародні організації. У павільйонах презентували географію, культуру, історію найбільших міст ЄС, сувенірну продукцію, національні страви тощо. Зокрема, на святі були представлені Болгарія, Великобританія, Італія, Кіпр, Латвія, Німеччина, Польща, Румунія, Фінляндія, Франція.

Також на площі для всіх присутніх

виступили українські колективи, зокрема, гурт «ТНМК» а також творчі колективи представників етносів, зокрема, виступ Народного театру німецького танцю «Дойче Квелле» Ради німців України. У програмі виступу:

1) вокальний дует «Вир» м. Харків: Юлія Луттер та Максиміліан Фукс – німецька естрадна пісня «Момент»

2) Народний театр німецького танцю «Дойче Квелле», м. Київ, танець «Шустер гешенк»

3) член Ради німців України, Заслужений працівник культури України Світлана Пилипенко, м. Чернігів – німецька естрадна пісня «Аллесвірд гут»

4) Народний театр німецького танцю «Дойче Квелле», м. Київ, танець «Райзенах Берлін».

Нагадаємо, зазвичай День Європи відзначається в країнах Європейського Союзу 9 травня, а в Україні, згідно з Указом Президента від 2003 року, щорічно третьої суботи травня. Цього року офіційну церемонію святкування Дня Європи вирішили перенести на 14 травня для того, щоб гості міжнародного пісенного конкурсу «Євробачення-2017», які приїхали в Україну, змогли також узяти участь у святкових заходах у День Європи.

«КОРЕЯДА-2017» – свято миру і дружби!

**14-15 ЧЕРВНЯ В КИЄВІ У МІЖНАРОДНОМУ
КОНГРЕС-ЦЕНТРІ «УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ»
ВІДБУВСЯ ФЕСТИВАЛЬ КОРЕЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ І
МИСТЕЦТВ «КОРЕЯДА-2017»**

ОРГАНІЗАТОРАМИ виступили: Фонд зарубіжних корейців, Посольство Республіки Корея в Україні, Всеукраїнська Асоціація корейців та Корейський культурний центр за сприяння Ради національних спільнот України.

Організатори Форуму представили змістовну програму заходів.

14 червня – відкриття Міжнародного форуму «Кореяда-2017» і конкурсна програма Фестивалю корейської культури та мистецтв у концертній залі «Українського Дому».

За традицією Форум «Кореяда-2017» відкрив президент Всеукраїнської асоціації корейців, директор Корейського культурного центру Кан Ден Сік. Він привітав усіх присутніх, подякував за плідну роботу керівникам громадських

товариств Асоціації корейців в Україні та побажав успіху в подальшій роботі та творчості.

З вітальною промовою виступили: Посол Республіки Корея в Україні Лі Янг Гу, президент Фонду зарубіжних корейців Дю Чоль Гі, директор Департаменту релігій і національностей Міністерства культури України Андрій Васильович Юраш та його заступник – Михайло Подюк.

Концертну програму розпочали танцівниці ансамблю «Тораді» під керівництвом Марини Лі. «Імператорський танок з рукавами» у майстерному виконанні провідного колективу відтворив атмосферу країни ранкового сонця – Кореї та продемонстрував витончене мистецтво корейського традиційного танцю. Ансамбль «Сулле» з Кореї пода-

Корейська діаспора в Україні представлена Всеукраїнською Асоціацією корейців, до лав якої входять понад 30 регіональних товариств. Громадська діяльність активізує корейський етнос, залучає все більше прихильників корейської культури і мистецтв до процесу соціально-культурного розвитку.

Головною метою діяльності Всеукраїнської Асоціації корейців є збереження національної культури, традицій і мови етносу, сприяння захисту законних соціальних, економічних, національно-культурних та інших спільних інтересів її членів, зміцнення дружби корейського та українського народів.

рував глядачам Танок Миру, який став національним корейським символом добробуту і спокою. Після виступу гостей розпочалася конкурсна програма, в якій взяли участь представники різних жанрів естрадного мистецтва корейської діаспори з регіонів України.

Виступи конкурсанти оцінювало журі, до складу якого увійшли:

Заступник директора Департаменту у справах релігій та національностей **Михайло Подюк**;

Голова Ради національних спільнот України, заслужений діяч культури України **Ашот Аванесян**;

Заступник директора Київського центру народної творчості **Зінаїда Костенко**;

Заслужена артистка Автономної Республіки Крим **Ленара Османова**;

Мистецтвознавець **Альбіна Хлопотова**;

Очолив журі президент Всеукраїнської асоціації корейців, директор Корейського культурного центру **Кан Ден Сік** (на фото зверху).

Учасники конкурсної програми підготували концертні номери в різних жанрах естрадного мистецтва. Яскравим виступом запам'яталися сестри Дарія та Анастасія Тегай із Скадовська, юна гімнастка Олена Шин із Кривого Рогу, співак Валерій Пак із Одеси, танцівниця та гімнастка Анастасія Кучерська з власними хореографічними композиціями, вокальний дует «Санні Пак»: Вікторія та Інеса з міста Миколаїв.

Лауреатами фестивалю корейської культури і мистецтв «Кореяда-2017» стали Альбіна Тен (І премія, естрадно-джазовий вокал, м. Дніпро), Лариса Кім (ІІ премія, академічний вокал, м. Харків), Валерія і Дана Пак (ІІІ премія, м. Кривий Ріг), призер глядацьких симпатій отримав естрадний співак Олександр Кім із Харкова. Гран-прі конкурсу за одностайним рішенням журі виборолла призерка телевізійного проекту «Україна має талант» Вероніка Цой, яка продемонструвала високу акробатичну майстерність та оригінальність художньої постановки номеру «Танок полум'я» (еквілібр з тростиною).

Після конкурсної програми з музичними вітаннями всім гостям і учасникам Фестивалю корейської культури виступили Народний артист України Олександр Василенко, заслужена артистка України Інеш Кдинова, координатор та

режисер «Кореяди-2017», заслужена артистка Автономної Республіки Крим Ленера Османова, ансамбль традиційного корейського танцю «Тораді», відомі хореографічні колективи з Республіки Корея – ансамблі «Сулле» та «Аргун». Справжнім подарунком шанувальникам корейської культури став виступ майстрів традиційного бойового мистецтва Taekkyeon (Те Кьон).

У цьому році відзначалися ще дві події, що мають історичну цінність: 80-річчя депортації корейців з Далекого Сходу, яка стала трагедією корейського народу під час сталінських репресій, і 25 років встановлення дипломатичних відносин Республіки Корея і України.

15 червня у прес-центрі «Українського Дому» відбулася Міжнародна конференція, присвячена Депортації корейців 1937 року з Далекого Сходу за участю представників дипломатичного корпусу, регіональних товариств Асоціації корейців України, науковців та громадськості.

Президент Всеукраїнської асоціації корейців, директор Корейського культурного центру Кан Ден Сік у своїй промові засудив Геноцид корейського народу в роки сталінського режиму та підкреслив важливість проведення заходів, що об'єднують етнічну спільноту, бережуть історію та культуру корейського етносу.

Під час конференції було заслухано доповіді:

Людмила Відріган – голова Херсонського товариства корейської культури, на тему: «Історія Кореї 18-19 століття, переміщення корейців у Росію та їх Депортація 1937 року»;

Наталія Сон – кандидат історичних наук, та **Людмила Кім** – президент Харківської громадської організації корейської культури, представили історичні факти про наслідки сталінських репресій проти корейського етносу.

Також серед учасників конференції були живі свідки трагічних подій: **Василь Харитонович Джон** – учасник депортації корейців 1937 року з міста Києва та **Валерій Пак** з Одеси, який розповів зворушливу історію життя «Спогади моїх батьків».

Після пленарної частини відбувся перегляд документального фільму «Депортація», в основу якого увійшли архівні дані та відеоматеріали державної телекомпанії Республіки Казахстан. Пам'ять загиблих під час депортації корейців присутні вшанували хвилиною мовчання.

Панельну дискусію на тему: «Історія,

минуле та сучасність корейського етносу в Україні» розпочав президент Всеукраїнської асоціації корейців Кан Ден Сік доповіддю «Корейська діаспора в Україні в Добу Незалежності». Про сучасний стан суспільного життя корейської діаспори доповів голова Київської громадської організації корейців Олександр Тянь у своєму виступі на тему: «Діяльність, проблеми та перспективи соціально-культурного розвитку корейських товариств в Україні».

Після дискусії було затверджено Резолюцію Міжнародної конференції, присвяченої 80-річчю депортації корейців з Далекого Сходу. Трагедія корейського етносу під час сталінських репресій назавжди залишиться у пам'яті корейського народу як злочинний акт геноциду і дискримінації.

Після перерви в концертній залі конгрес-центру «Український дім» розпочалася урочиста концертна програма на честь 25-річниці дипломатичних відносин України та Республіки Корея. Режисером заходу виступила заслужена артистка України Інеш Кдинова.

Захід розпочався із традиційного імператорського «Танцю з віялами», який майстерно виконали танцівниці ансамблю «Тораді» під керівництвом видатного хореографа Марини Лі.

В офіційній частині з вітальним словом виступив президент Всеукраїнської асоціації корейців Кан Ден Сік. У своїй промові він привітав присутніх із 25 річницею дружби та співробітництва двох братніх країн – України і Кореї, а також закликав вшанувати пам'ять жертв внаслідок Депортації корейців 1937 року хвилиною мовчання. Як символ братерства і єдності двох країн прозвучали державні гімни України і Республіки Корея.

Республіка Корея одна з перших визнала незалежність України в грудні 1991 р., а вже 10 лютого 1992 р. було підписано «Комюніке про встановлення дипломатичних відносин між Україною та Республікою Корея», в якому зафіксовано наміри наших країн стосовно розбудови повномасштабного співробітництва. Згідно з домовленостями, з листопада 1992 р. в Києві успішно працює Посольство Республіки Корея, а в жовтні 1997 р. в Сеулі розпочало свою діяльність Посольство України.

З вітальною промовою на урочистому заході виступив Посол Республіки Корея в Україні Лі Янг Гу.

Він зазначив, що за 25 років із часу встановлення дипломатичних відносин між Україною та Республікою Корея держави підтримували активний політичний діалог на всіх рівнях: розширювалося торговельно-економічне, інвестиційне та фінансово-кредитне співробітництво, ставали більш багатогранними культурні та гуманітарні зв'язки, зміцнювалася наукова співпраця і взаємодія у сфері освіти.

Серед азійських країн Республіка Корея залишається провідним інвестором в економіку України.

В Україні працюють 28 підприємств, серед яких найбільші корейські компанії, зокрема Samsung, LG, Hyundai та інші. Варта уваги успішна реалізація проекту постачання в Україну швидкісних поїздів виробництва південнокорейської компанії Hyundai Rotem.

Багатогранна культура корейського народу має численних прихильників і шанувальників в усьому світі. Завдяки плідній роботі громадських інституцій, міжнародних фондів та меценатів корейський етнос не тільки не втратив своєї ідентичності, а навпаки, сконцентрував свої кращі традиції, культурні надбання і духовні цінності.

Про видатні досягнення Фонду зарубіжних корейців у справі підтримки закордонних етнічних корейців і пропаганди корейської культури і мистецтва відомо в усьому світі.

На урочистому заході був присутній голова Фонду – вельмишановний Дю Чоль Гі. Серед поважних гостей форуму – экс-міністр сільського господарства Кореї Кім Ен Дін.

Товариства корейців беруть активну участь у суспільному житті багатонаціональної України, ведуть культурно-просвітницьку діяльність, спрямовану на збереження традицій, розвиток культури та гармонізацію міжнаціональних відносин.

Активну діяльність Корейської діаспори в Україні високо оцінили в Міністерстві культури України. На урочистому заході відбулося нагородження активних діячів Всеукраїнської асоціації корейців грамотами Міністерства культури України. Виступив Директор департаменту релігій і національностей Міністерства культури України Андрій Васильович Юраш. Він привітав присутніх членів корейських товариств та подякував їм за плідну працю у сфері розвитку і гармонізації міжнаціональних відносин.

Грамотами Міністерства культури України нагороджені:

1. Президент Всеукраїнської асоціації

корейців, директор Корейського культурного центру **Кан Ден Сік**,

2. Президент Корейського культурного центру, член президії Федерації тхеквондо України, відомий бізнесмен і меценат **Володимир Цой**,

3. Головний тренер жіночої збірної України з тхеквондо **Олег Нам**,

4. Голова Київського товариства корейців **Олександр Тянь**,

5. Художній керівник Ансамблю традиційного корейського танцю «Тораді» **Марина Лі**.

Церемонію нагородження продовжив голова Ради національних спільнот України **Ашот Аванесян**. Він привітав та нагородив грамотами організації активістів корейської діаспори.

Після урочистої частини заходу розпочалася концертна програма за участю лауреатів та дипломантів конкурсу «Кореяда-2017», художніх колективів Ради національних спільнот України – Ансамблю «Кавказ» під керівництвом Ніджата Мірзоева, Народного ансамблю «Айренік» (худ. керівник – Гоар Геворкян) і майстрів естрадного мистецтва – Народного артиста України Олександра Василенка, заслуженої артистки України Інеш Кдирової, заслуженої артистки Автономної Республіки Крим Ленари Османової. Символом україно-корейської дружби стали виступи ансамблю «Аргун», відомих колективів «Тораді» з України та «Сулле» з Республіки Корея, які підготували для цього заходу прем'єру відомого традиційного корейського танцю «Сого чум». Ведучими «Кореяди-2017» виступили: естрадна співачка Альбіна Тен і популярний телеведучий каналу М1 Євген Кім.

Заключним акордом урочистого заходу, що став символом миру і дружби, пролунала пісня видатного композитора Олександра Мірошниченка «Співаймо всі про Україну» на вірші поета Степана Галябарди у виконанні заслуженої артистки України, режисера програми – Інеш Кдирової та всіх учасників концерту.

Фестиваль корейської культури «Кореяда-2017» яскраво завершився, організатори заходу подякували меценатам і спонсорам за підтримку і побажали миру та добробуту багатонаціональній українській родині.

Фото з архіву Асоціації корейців України

Як створити громадську організацію

Шановні читачі!

На цій сторінці ми будемо відповідати на ваші запитання, роз'яснювати як поводитися у складних обставинах, зв'язаних з юридичними рішеннями, та розповідати про різноманітні юридичні поняття та їх значення. Чекаємо ваших листів!

З повагою, Редколегія газети.

ПРО ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Поняття, види громадських організацій
Громадська організація – це добровільне та організаційно оформлене об'єднання громадян, створене для вираження й задоволення їхніх інтересів і потреб на засадах самоврядування.

У кожній країні є багато різних видів громадських організацій. Це професійні спілки, жіночі, молодіжні, ветеранські, дитячі організації, наукові, технічні, культурно-просвітницькі, фізкультурно-спортивні та інші добровільні об'єднання громадян, творчі спілки, земляцтва, фонди, асоціації тощо. Вони можуть мати різні назви: організація, об'єднання, спілка, товариство, клуб, гурток, рада, фонд, асоціація тощо. Спільними їх рисами (ознаками) є добровільність об'єднання, наявність певної організаційної структури і діяльності на засадах самоврядування. Ще однією ознакою громадської організації у багатьох країнах вважається її неприбутковий характер – вона не повинна здійснювати господарську діяльність із метою отримання прибутку, інакше має зареєструватися в уповноваженому органі публічної влади як підприємницька структура. Тому, скажімо, житлово-будівельний кооператив розглядається як громадська організація, а виробничий – як підприємство.

Громадські організації розрізняються за своєю соціальною основою, сферами діяльності, організаційною побудовою, цілями, методами й засобами діяльності, отже, можуть класифікуватись за різними ознаками.

Для з'ясування ролі громадських організацій у політичній системі суспільства найважливіше значення має їхнє розрізнення за соціальною основою, тобто тією спільнотою людей, інтереси якої організація виражає і представників якої організаційно об'єднує. Є п'ять основних груп соціальних спільнот як історично й об'єктивно сформованих груп людей: соціально-класові (суспільні класи, внутрішньокласові та міжкласові соціальні верстви і групи); етнічні (племена, народності, національності); демо-графічні (чоловіки, жінки, діти, молодь, особи середнього та старшого віку); професійні (робітники, селяни, службовці, спеціалісти, підприємці); територіальні (мешканці окремих адміністративно-територіальних одиниць – сіл, селищ, міст, районів, областей).

До громадських організацій відносять професійні спілки – добровільні неприбуткові громадські організації, які об'єднують громадян, пов'язаних спільними інтересами за родом їх професійної (трудової) діяльності (навчання).

Професійні спілки створюються з метою представництва, здійснення та захисту

трудових, соціально-економічних прав та інтересів членів профспілки.

Молодіжні громадські організації є об'єднаннями громадян у віці від 14 до 28 років, мета яких – здійснення діяльності, спрямованої на задоволення та захист їх законних соціальних, економічних, творчих, духовних та інших спільних інтересів.

На відміну від молодіжних, дитячі громадські організації можуть створюватись особами від 6 до 18 років. Метою даного виду громадських організацій є здійснення діяльності, спрямованої на реалізацію та захист прав і свобод, творчих здібностей, задоволення власних інтересів цієї категорії громадян, які не суперечать чинному законодавству, а також соціальне становлення їх як повноправних членів суспільства.

До громадських організацій відносять також благодійні організації. Благодійною організацією є недержавна організація, головною метою діяльності якої є здійснення благодійної діяльності в інтересах суспільства або окремих категорій осіб.

Відповідно до основних груп соціальних спільнот розрізняють класові, етнічні, демографічні, професійні, територіальні громадські організації.

Класовими громадськими організаціями є професійні спілки та організації роботодавців, як об'єднання, відповідно, найманих працівників і підприємців-власників.

Демографічними громадськими організаціями, які виокремлюються за статеву та віковою ознаками, є жіночі, дитячі, молодіжні, ветеранські об'єднання.

Професійними громадськими організаціями робітників і підприємців є ті самі профспілки та об'єднання роботодавців, а спеціалістів – різноманітні творчі спілки (письменників, художників, композиторів, акторів, журналістів тощо).

Територіальними є громадські організації, що утворюються й діють не в загальнонаціональному масштабі, а в окремих адміністративно-територіальних одиницях держави – селах, селищах, містах, районах, областях, а етнічними – різноманітні об'єднання осіб, які належать до однієї національності.

Витяг із законодавства

ПРО ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ, ЇХ СТВОРЕННЯ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ

Закон України «Про громадські об'єднання»

(частково)

З 1 січня 2013-го року разом з цілою низкою законодавчих актів набрав чинності Закон України № 4572-VI «Про громадські об'єднання» (далі – Закон), спрямований на приведення процесу створення і діяльності громадських організацій до вимог європейських стандартів. До набуття чинності даного Закону відповідні питання регулювалися Законом «Про об'єднання громадян» від 16 червня 1992-го року, норми котрого на сьогодні морально застаріли, а процедури, прописані в ньому, стали неефективними.

I. Оновлення організаційної форми

Однією із головних позитивних змін, запроваджених новим законом, стало, нарешті, визнання права юридичних осіб на свободу об'єднання без мети одержання прибутку. Це дозволить юридичним особам брати участь у діяльності організацій від власного імені, а не в якості колективних членів з невизначеним правовим статусом, далеким від принципу добровільної участі в об'єднанні.

Проте деякі категорії юридичних осіб не можуть бути засновниками або членами громадських спілок. Зокрема, до них належать:

- 1) юридичні особи державної або комунальної форми власності, як-от бюджетні установи;
- 2) політичні партії;
- 3) юридичні особи, що перебувають у процесі реорганізації або ліквідації;
- 4) юридичні особи, єдиним засновником яких є одна й та сама особа;
- 5) юридичні особи, понад 10% капіталу яких належить особам, внесеним до переліку осіб, пов'язаних із терористичною діяльністю, або до яких застосовано міжнародні санкції.

Ще одним обмеженням щодо громадських спілок є те, що фізичні особи можуть стати їх членами, але засновниками можуть виступати тільки юридичні особи.

Крім того, раніше зареєстровані громадські організації навряд чи зможуть перереєструватися як громадські спілки, тому що до січня 2013-го року їх засновниками могли виступати лише фізичні особи.

II. Територіальний статус.

Пункт 4-й статті 3 нового закону гарантує громадським об'єднанням вільний вибір території їх діяльності без вимоги створення будь-яких місцевих осередків. За винятками, установленими законом, наприклад, для фізкультурно-спортивних громадських організацій (національних федерацій тощо), організації можуть діяти як на території України, так і інших держав (якщо в статуті не вказано інше, зокрема, що організація має право діяти на всій території України).

III. Статут громадської організації

Новий закон значно розширює вимоги до змісту статутів громадських організацій.

У статуті дозволяється (але не обов'язково!) визначати інші особливості діяльності (чи припинення діяльності) організації, що не суперечать закону. Це стосується, наприклад, встановлення розміру та порядку сплати членських чи інших внесків – у статті 24 нового закону згадано право одержувати членські внески, тому безпідставно стверджувати, ніби сплата членських внесків у громадських організаціях тепер заборонена. Подібна позиція відображає лише застарілий правовий принцип «дозволено тільки те, що прямо визначено законом».

VI. Реєстр громадських об'єднань

Порівняно з Державним реєстром юридичних осіб, цей Реєстр матиме кілька додаткових переваг.

По-перше, доступ до нього є вільним та безоплатним, зокрема, через сайт Держреєстру.

По-друге, до Реєстру включаються дані також про громадські організації без статусу юридичних осіб та про представництва іноземних неурядових організацій в Україні.

Нарешті, у даних Реєстру додатково вказуються цілі та місцезнаходження організації, склад засновників і керівних органів, та – за наявності – види її підприємницької діяльності.

VIII. Примусовий розпуск (ліквідація) громадської організації

З 2013-го року громадські організації можуть бути ліквідовані як юридичні особи на підставі судового рішення у трьох випадках:

- 1) Порушення Конституції України та/або статті 4 нового закону;
- 2) Визнання громадської організації банкрутом;
- 3) Наявність підстав, не пов'язаних із банкрутством, які визначено у законі «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців».

По суті, адміністративні суди мають право заборонити громадську організацію тільки за порушення статті 4 нового закону

за поданням органу реєстрації. Важливо зазначити, що майно забороненої в такому випадку організації переходить до державного бюджету України.

Давно очікуваною, але не надто приємною для громадських організацій новиною є поширення на них дії закону «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Нова редакція цього закону якраз із січня 2013-го року дозволяє кредиторам – за рішенням господарських судів – призначати арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів тощо) і в будь-якій громадській організації, а не тільки у споживчій кооперативі чи благодійній фонди, як було раніше. З іншого боку, ця зміна збільшує правові гарантії для кредиторів, а отже – доступ громадських організацій до капіталу та інвестицій.

Крім того, закон про державну реєстрацію встановлює ще кілька підстав для припинення діяльності громадської організації як юридичної особи.

Зокрема, у частині другій статті 38 цього закону у якості таких підстав вказано:

1) визнання судом недійсною державної реєстрації через допущені при створенні громадської організації порушення, які не можна усунути, а також в інших випадках, встановлених законом;

2) провадження громадською організацією діяльності, що суперечить установчим документам або такої, що заборонена законом;

3) неподання протягом року органам державної податкової служби податкових декларацій, документів фінансової звітності відповідно до закону;

4) наявність в Єдиному державному реєстрі запису про відсутність громадської організації за вказаним її місцезнаходженням.

Специфічною особливістю статті 29 нового закону є право громадської організації, яку ліквідовано як юридичну особу з інших підстав, ніж банкрутство або порушення Конституції, продовжити свою діяльність як громадська організація без статусу юридичної особи. Для цього необхідно протягом шести місяців після дати ліквідації повідомити місцеве управління юстиції про продовження діяльності (але це право не поширюватиметься на громадські спілки).

IX. Господарська та підприємницька діяльність

У квітні 2012-го року стаття 20 закону «Про об'єднання громадян» зазнала, нарешті, чітких змін, і громадські організації одержали право здійснювати господарську діяльність без мети одержання прибутку безпосередньо, без створення окремих підприємств або установ.

Крім того, стаття 21 нового закону приводить статус громадських об'єднань у відповідність до статті 86 Цивільного кодексу, яка дозволяє їм здійснювати також підприємницьку діяльність, що сприяє досягненню статутної мети. Втім, треба зважати на те, що Податковий кодекс взагалі не розрізняє господарську і підприємницьку діяльність, і одержання доходів оподатковується по-різному залежно від того, чи буде визнано їх доходами від «основної» чи «неосновної» діяльності громадських організацій відповідно до пунктів 157.14 та 157.15 Податкового кодексу.

Тому, по-перше, види підприємницької діяльності треба чітко вказувати у статуті громадської організації, а по-друге, такі організації доцільніше подати заяву на перехід на спрощену систему оподаткування згідно зі статтею 291 Податкового кодексу, ніж на включення до Реєстру неприбуткових організацій.

Телефон гарячої лінії юридичної консультації 0800-752-012 (10.00 до 16.00)

Щорічний шаховий турнір «Травневі зорі»

До вітальних слів долучився Голова Київського товариства греків ім. К. Іпсиланти Микола Корецький, Голова Київського відділення Всеукраїнського національного культурно-просвітницького товариства «Русское собрание» Вячеслав Потапов та представник Антифашистського комітету України Олександр Найман.

У турнірі взяли участь 30 осіб віком від 18 до 80 років різних національностей, чоловіки і жінки з багатьох міст України, в тому числі: першорозрядники, кандидати та майстри спорту з шахів, молодь та учасники Другої Світової війни. Головний суддя турніру – кандидат у майстри спорту Вячеслав Потапов.

Фіналістами гри стали: майстер Артем Омеля – 1 місце, міжнародний майстер Віктор Янов – 2 місце, кмс Михайло Кацман – 3 місце. Були призи за віковою категорією – найстарші та наймолодші. Усі учасники проекту отримали подарунки, а переможцям було вручено дипломи та призи.

Проведення турніру відбулося під керівництвом головного судді Вячеслава Юрійовича Потапова. Також активну участь у роботі турніру взяла член суддівської колегії Валентина Василівна Сікачина.

Турнір вийшов цікавим і привернув увагу великої кількості киян. Адже у шахів немає національності, віросповідання і посад. У шахах є повага, дружба й толерантність.

14 ТРАВНЯ 2017-го року в парку ім. Т. Шевченка, м. Києва відбувся щорічний традиційний шаховий турнір «Травневі зорі» під гаслом «Шахи не мають національності», приурочений Дню Перемоги у Другій Світовій війні, а також з нагоди Дня матері.

Організатором заходу виступила Рада національних спільнот України за підтримки Асамблеї національностей України.

Захід відкрив Голова Ради національних спільнот України Ашот Аванесян та зазначив, що Велика перемога 1945 р. була здобута спільними зусиллями народів різних рас та націй, що об'єднали в одне військо, здобули волю для своєї Вітчизни. Також А. Д. Аванесян привітав усіх присутніх із Днем Матері, виділивши особливу роль жінки-матері в житті кожного з нас.

Із вітальним словом виступив Голова Асамблеї національностей України Ровшан Тагієв, у якому зазначив, що Україна сильна усіма народностями, представниками найрізноманітніших етносів, тому усі зазіхання та змоги захопити її територію, підкорити її народ завжди завершувалися і завершуватимуться поразкою, адже Українська держава – держава вільних людей. Р. С. Тагієв привітав жінок зі Святом Матері і від імені усіх дітей подякував за неоплатну любов, турботу і відданість.

Міжнаціональний футбольний турнір в Одесі

РАДА НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ УКРАЇНИ разом з Одеською міською радою і Одеським національним університетом ім. І. Мечникова організували в Одесі Кубок Чемпіонів – футбольний турнір, присвячений 20-річчю з дня заснування чемпіонату історичного факультету по футболу.

У футбольних змаганнях взяли участь десять команд, які в різні роки, за час існування чемпіонату, займали перші місця і отримували титул чемпіона істфаку по футболу. «Двадцять років тому ми навіть не могли собі уявити, що ідея проведення чемпіонату історичного факультету університету стане щорічною традицією і відсвяткує свій 20-річний ювілей.

Близько ста футболістів, які представляють різні етноси, вийшли на футбольне поле і захищали честь команд-чемпіонів різних років. Серед них були українці, болгари, вірмени, молдавани, гагаузи, росіяни, роми, що вкотре продемонструвало всю багатобарвність етносів України. Як сказав Голова Ради національних спільнот України Ашот Аванесян, який виступив співорганізатором Кубка Чемпіонів футбольного турніру, «більше трьох команд-чемпіонів, що зіграли в Кубку, – представники різних національностей. Це чергове підтвердження взаємодії і злагоди в поліетнічній Одеській області. Проведення подібних спортивних заходів із залученням представників різних національностей дозволяє підтримувати національний діалог і єдність в Україні.

Вручаючи кубки, грамоти і медалі переможцям Кубка Чемпіонів, Ашот Аванесян подякував усім учасникам за чесну і професійну боротьбу, за розвиток і популяри-

зацію футболу не лише в Одеській області, але й на всій території України, де сьогодні мешкають і працюють випускники історичного факультету Одеського національного університету ім. І. Мечникова. Крім того, Ашот Аванесян виразив вдячність президентові компанії «АРЧ Лімітед» Віталію Григорянцу і Голові Українського представництва компанії «АРЧ Лімітед», заступникові голови Ради національних спільнот України Різвану Бабаєву, які надають усебічну підтримку діяльності громадської організації Рада національних спільнот України.

Відзначимо, що до складу Ради національних спільнот України входить понад 350 громадських організацій, що представляють інтереси більше 67 національностей в різних регіонах України. Рада національних спільнот України бере активну участь в проведенні різних заходів, спрямованих на підтримку діалогу і надання різного роду допомоги представникам різних національностей.

Матеріал узятий з відкритих джерел Інтернету

Кроссворд

Фото 1

Фото 2

1		2		3		4	
		5					
6							
7	8		9			10	11
				13	14	15	
16						17	
				18			
19						20	
				21	22	23	
24				25			26
				27			
				28			
				29		30	

Фото 3

Фото 4

По горизонтали: 1. Национальная валюта Таиланда. 3. Карета для Холмса и Ватсона. 5. Город в Грузии на левом берегу реки Риони, сильно разрушенный в 1991 году Рачинским землетрясением. 6. Этот барометр первым в мире построил в 1847 году французский инженер Люсьен Види. 7. Роман Шолом-Алейхема «Сендер ... и его семейка». 10. Несправедливое огорчение, которое в масштабах страны или нации может привести к печальным последствиям. 13. Звук, от которого «пыль по полю летит». 16. Национальная эмблема Австралии. 17. Мучные отходы с «топорным» названием. 18. «Столбовое» бесчестье, практиковавшееся в Англии и Франции с XII века. 19. Первый бритвенный ... появился на рынке в 1874 году в Великобритании. 20. Блюдо армянской кухни, похлебка из баранины с горохом и картофелем с добавкой яблок и чернослива. 21. Главная артерия организма человека. 24. Национальная птица Соединенных Штатов Америки. 26. Коверный «родственник», широко распространенный в Азербайджане, Украине, Молдове, на Кавказе, в Средней Азии, Болгарии, Индии и других странах. 27. Профессия Айнуры Ниязовой (см. фото 2). 28. Шариатский ... 29. На какой реке стоит тайландский город Чианграй?. 30. ... Прекрасный – армянский царь, которым была увлечена Семирамида (см. фото 1).

По вертикали: 1. Имя президента, сменившего Буша (см. фото 3). 2. Отважный ратник на поле корриды из Испании. 3. Этот предмет одежды японцы не стирают, а чтобы почистить его приходится распаривать (см. фото 4). 4. Известный винный город Франции. 8. Впервые идея этого устройства пришла в голову немецкому изобретателю Хюльсмайеру, который в 1905 году получил патент на использование эффекта отражения радиоволн для обнаружения кораблей. 9. Сумма, на которую подорожал товар. 11. След плуга. 12. Лес, полный желудевых деревьев. 13. Небольшая мотыга. 14. Производитель красивых жестов, заботящийся об эффекте поведения. 15. У дурака она – писаная. 22. След печати. 23. Китайский аналог японской якудзы. 25. «Сказка – ложь, да в ней – ...». 26. Национальное достояние Китая, зверь на эмблеме всемирного фонда охраны природы.

Байка из жизни эмигрантов

Эта история произошла со мной, простым эмигрантом, в Нью-Йорке. С женой я познакомился там же. Аня училась в Штатах и после свадьбы надо было поменять ее студенческую визу на постоянную. Так называемую грин-карту. Этим вопросом занимался миграционный отдел. Принцип такой: супругов допрашивают порознь, задают каверзные вопросы друг о друге и сверяют ответы, чтобы выявить и отсеять фиктивные браки. Пока мы готовили документы, узнали, что у них там заворачивали давно живущие вместе пары из-за ошибки в цвете постельного белья или зубной щетки. Я же Аню люблю, у нас сын пошел во второй класс, сейчас ждем еще одного, и оба счастливы. Но так вышло, что на момент собеседования мы жили в разных городах и встречались раз пять в разных экстремальных поездках, не имея почти никакого представления о том, как кто себя ведет в быту. Естественно, началась тотальная зубрежка: цвета зубных щеток, любимые завтраки, привычки... И тут на глаза мне попадает объявление в газете: «Научу, как пройти собеседование на грин-карту. Гарантия 100%, оплата по факту». Созвонился, приехал. Махонькая комнатка с вывеской «Нотариус». Сидит старый еврей, заодно продает книги и принимает посылки за океан. Он меня выслушал и говорит: – Вы знаете, молодой человек, все эти вопросы о зубных щетках – фигня для отвода глаз. Все дело в холле, в котором пары ждут собеседования. Там стоят камеры, и чиновники следят, как люди себя ведут, пока на них никто не смотрит. Когда человек заходит в кабинет, о нем уже давно все ясно – фиктивный у него брак или нет. – Так что, нам держаться за руки и целоваться каждую минуту? – Нет, что вы, это дешевый трюк, на него не купятся. Надо действовать более тонко... И вот собеседование. В холле Аня берет меня за руку и подводит к окну. Достает из сумочки носовой платок, слюнявит и этим вот слюнявым платочком вытирает мне щеку. У нас не спросили **ВООБЩЕ НИЧЕГО**. Ни одного вопроса. Пожали руки и поздравили с получением грин-карты.

ОТВЕТЫ НА КРОССВОРД

По горизонтали: 1. Бат. 2. Бангкет. 3. Бат. 4. Бат. 5. Бат. 6. Бат. 7. Бат. 8. Бат. 9. Бат. 10. Бат. 11. Бат. 12. Бат. 13. Бат. 14. Бат. 15. Бат. 16. Бат. 17. Бат. 18. Бат. 19. Бат. 20. Бат. 21. Бат. 22. Бат. 23. Бат. 24. Бат. 25. Бат. 26. Бат. 27. Бат. 28. Бат. 29. Бат. 30. Бат.

По вертикали: 1. Бат. 2. Бат. 3. Бат. 4. Бат. 5. Бат. 6. Бат. 7. Бат. 8. Бат. 9. Бат. 10. Бат. 11. Бат. 12. Бат. 13. Бат. 14. Бат. 15. Бат. 16. Бат. 17. Бат. 18. Бат. 19. Бат. 20. Бат. 21. Бат. 22. Бат. 23. Бат. 24. Бат. 25. Бат. 26. Бат. 27. Бат. 28. Бат. 29. Бат. 30. Бат.

Исторический анекдот

Военачальники Филиппа Македонского обращаются к нему: – Царь, несмотря на то что осыпает греков щедрыми подарками, они продолжают злословить о тебе. Филипп ответил л: – Да, а что бы было, если бы я плохо обходился с ними? *** Спартанский воин пожаловался матери: – Мой меч слишком короткий. – Ничего, – ответила она. – Просто всегда делай один шаг вперед... ***

Филипп, македонский царь, пишет в своем послании спартамцам: «Вам надлежит сдать без всякого промедления, потому что если я приведу свою армию в вашу страну, я разрушу ваши фермы, убью людей и сотру с лица земли ваш город». Ответ Спарты был лаконичным: «Если».

*** (Очень древний анекдот) Однажды случился у Александра Македонского насморк, и врач прописал ему для лечения смазывать нос соевой свечой. Через неделю насморк прошел, и Македонский забыл об этом. Однако еще целый год из казны выдавалось ежедневно по ящику соевых свечей «для собственного Его Величества употребления».

*** Афинский полководец Фокион был беден. Александр послал ему сто талантов, и Фокион спросил: «Почему он даёт мне деньги?» Получив ответ, что его одного из всех афинян царь считает достойным человеком, Фокион сказал: «Пусть же он позволит мне таким и остаться».